

בן משלוי**תקפה**

כמouter בן קהה אשה נבראה
ואשה געווה מביר עקרה

ישר דרך התרצה להזות לך
למען בן נבראה בר כאמו

תקפת

ומומוי כל בני אדם שכחיהם
ו טובת היישרים לא מישחים

ישרים יזכירו חדר משובים
וזורדים יזכירו מומי אנשים

תקע

כמורת עצת שונאך ויתר
ומראה טוב והוא רשות בסתר
חלב צאן עם דבש אובל והותר

ירא מישנה עצהך על מישנאך
והרחיק מוכסיל נוכל במשכיב
ומקופר רקיק רעב לאוכל

תקעא

והראשית בכל דבר יקרה
ועז פָּרִי בשורש צין ופירה
וחכמה בלי שביל עצורה
... ... שרש תמרה

ירא את האלהים ראש לחכמה
... לכל חכמה בשורש
... ... יראה עקרה
ואיבה תעשה

תקעב

בריאות גוף לך טוב מנוגדים
תהי יכול נשוא טורת גברים

ימי נור מן ימי שבת יקרים
לא תשור למעלה מעליה עד

תקעג

כפי עשרו והמוחיל בעניו
ומניה לרעהו בקשוי
ומוחטלי ואין בהה לחלו

יברך אל אשר יולד למתן
והעונה לקוראו בישועה
וחמנים ברפאותו חלי לב

תקעד

שאט נפשו ושומר את לשונו
ואוסף מעשות רעה ימינו

יבורך המרפא בשלומים
וחושך מנתיב עושק בעמו

תקעה

בטובות לא ירעחמו בנפשך
שבתק בין גרבין עם יכישעך

יחלך אהוב נפשך בשער
ואהויב ברעות לא עשייתם

תקעו

מלאות פו יסודתו זמורה
לימים אירמeo אחר בעירה
ואסיפת בת בורי העשרה
במר נפשי נחתתי בצרה

ירידי סמכוני באשיות
מלאות פו אשר נמס והיה
אהבתינו בעבור יטיב לבבי
וכי שמתינו רפואתי לעצבי

בן משל'

אבל אשתה רוייה במושורה
ולא אשתה שתה הנה סחורה
ולא אתעיב לנפשי היקרה
ולא אקזוף בחבר בתבורה
ולוט בדבר בכירה את צעריה
לשורה ואני להם לשירה
כאלו מדרש נפשי יצורה
בל' דעת ודעתי עני קצירה
...
... נפשך אותו יקרה
שתיו כדם מלך אסורה

ה
ולא אשתה כמו פתי לשברה
ולא אשתה שתה בטל מלאכה
ולא אובייר ביני את נכסיו
ולא אשבור כל משתה במשתה
ולא אהיה כמו נה ביום חמ'
'
שבתי במסיבה אהובי לי
וְאֶאֱכָל וְאֶשְׁתָּה במסיבה
וכל מלך עלי יי' אמוריה
כמו זאת תעשה ...
וב' ילק במישרים ...
ומי ישתה ולא ...
טו

תקען

על טוב ויוחיש אל סליחת חטא
יםחה גרון רעו והוא שוחט

יבגד עלי נבל לשלם טוב
לשון מברעה רך ומראה כי

תקען

יוד.

הנו بلا' חוק ולא אמונה
הרע בסוסו לאין תבונה

ידל ויאבד רכוש מפוזר
גופו יגע וסום יאביד

תקעט

ולרע יהיו הון ורב תבאות
יקיר ובם לומן רפואות
יעזר בתוגות ובתנאות

יימר סחר רע ימי חרדה
וסחר ישראלים ימי הנחה
אין ציד ימי רע לדל ועשיר

תקפ

יוד.

נדיב נדיבותיו נתנות במשורדים
ההיא ויבוריל בין נמבועים ונכרדים
וכפי שאלה או כפי עת וכדרדים
יתן לקמן רב ומעיט לבקרים
מתן ולא יתן כמו כן למיכרים

יש בין מפוזר הון ונדריב חלוכה כי
יתן כפי שואל ומshall וכשעת
ומפוזרים לא יונקו כפי שואל
יתן ולא יתן בוישר מפוזר כי
יתן לנכרי שבחו רב וירחיב לו

ה

תקפא

מומים אשר בר עינה בר ותרחיקם
אעש בזאת ישמע משנאנו וינקם

יש לך באיבך תעללה למגע כי
או תחשוב רע לעשות ותאמר אם

תקפב

בחום ובצמה יחוון אליו גוףך
ארך בהתחכם והצטנו ארך

יחויש לאף סכל ויחויש להתרצות
גם יאריך דבר והתריש בגין קשה

תקפוג

ילבו אליו קוסם אנסים להודיעם
היום אשר يولיד זמנם למחרותם
וללבב חכמים

תקפר

נפש ויבחר בעבורה וטיט יבוע
כפaddr וכבוד על נקלה ושור אבום
ונושא כבד על עברו מאכל פה

תקפה

ונסוחר במקחות	וגיבור במלחמה	ינוסה לבב נמהר
	ורוביה במטרה	
ונסיון חברים ל-	ונשים בבוא דלות	ונסיון בני בית
	חברים בבוא צרה	

תקפו

ירידך ידבר בר' צדק ויכאכ לצייר
קרך וצרך ייפה רע בעניין
דבה ויהגה לך טובות בפניך
וישים בר' מומ בעת עבדך וויצויה בר'

תקפנו

ירדמה חכם לב ידי בילי מלאות בהון
لعب אשר לא יגוווה טלליה
לה צל ולא יהסה תחת צלליה
ולא יחמול על בריתותם באלה אשר

תקפח

יר' יש אח לרחוק יהיו חלק ואם אשוו
ידי להסעריו עליו יהיו שעיר
וכחומר לבבי עלי אשו יקור יבעיר
שיהיו כמי מעין קרו בדור לבי

תקפת

יר'. יהיו בגדר נקיים לבנים
כי על כבוד אדם יעידון לבושו
בישראל ובפה מבלי שוא
ובחר באומנות נקיה ומסחר

תקצ

יר'. יצפן בכל فهو אנוש עניינו
ובסוף בני איש ייחפש מצפוני
גלו ילעגאות בחוץ משומנו
יגל יכסה מכלימה פניו
אם אחרית כל שוכסה להיות
איך יעשה אדם דבר סתר אם

בן משלו

תקצעא

יש איש אשר דובר בכבוד גם יש איש יחתוף שיחה . בו ... נפשו הוא בו

תקצוב

יום תחוה מוכה עלי חטא הושת ... בו ולהיותם כמותו חנה סור מן כמו חטא למן אם לא ... ביום מחר כמותו תבה

תקצג

ירדה כבד לשון בעת דבר יופי ... לך כי כבר בנה והוא יתריב לך והוא תדרמה כי בריך יריב

תקצד

יש לך שני אחים ילוד אמא יופי ... אחד והשני ילוד אהב מהם ולו כל אהבתך רב

תקצה

ירידך אשר תשמור לך רעותו יופי ... שמור לו כמו חלב עלי אש בטיר וחרה לך אף מנהירך הסיר

תקצוץ

ידידות אשר קרימה בריב תהפץ יופי ... לשנאה¹ כשן אובל בחומץ תקהה בעין בהתגרד באצבע תכהה

תקצנו

יום תחוה שונות ולא תוכל לה- יופי ... רע לו לבוש רבות ותחנונים לבש ערום אשר יתמוד בטור פיתוח שתי

תקצעח

ירא האל בחתמו ברית רע ושמרה את במתחו יופי ... במתחו ודת חבר

¹ נ' לשטנה.

תקצט

במו ארבע	ו ארבעה	ירא הורך	ירא צורך
בעת ירבע	ו גור אריה	בעת יקום	ירא חכם
בעת יתרבע	ו המלך	בעת ישיקות	ירא ערום
היה נשבע	ו מותיך	שנים כל
בעת ישבע	נדיב עמים

תר

ובשנים	לבשו גופו	במכלול	די חרין
בניצנים	כמו פרדס	מלבשת	בר תמן

תרא

ו יוכיחך	בר במעט	חויה עיל	ידידך י-
רצון רוחך	להלך על	ייפה לך	ואובך

תרב

ל גלותו	שאל סודך	יהי לך	יהי לך
ו רעתו	והשמר	יהי חבר	לחבר לא

תרג

לפי תומו	לדעתו או	מכברך	יקר תן לך
שך עמו	וכבר נפ-	לק הוקיר	ומי יבו

תרדר

על הבלתי	יריבחו	באביו עת	יכחש בן
רמחו לו	ואהביו ק-	עשיתיהו	ונשבע לא

תרה

על לב דינה לב שרוועה	ייחל בשאון ירידעה
ישנה להוסיף קמיעה	ונקדול לנדיב נתיעעה

תרו

לוראים וישקור בשלוי	ישיר לבבי עצמי
ואין לי רוחה בצלוי	רוחה בצלוי לאחר

תרז

מעואים במעוז ביום צד	ידידים קנה בי יידידים
באופל ולסור כאוצר	ובעדיו ביום טוב ושםש

ט

יוזד.

תרכז

יעמוד מלך בראשית בשקדו
באשר עומל בכרם נתעה

תרי

מאל בבית משתחה
מאש אשר מתחה

הנְבָנָה

תלוי

כף. כבדור מלך בקהל רב ובו
טוב נמצוא לשוכן ים ושבן
במושיב על דבר פיהו בקהל
מלך באשר שבן ואחל

תביב

בראש נושא בגוף מלך ורביו¹
ואדרתו בכרם בעבודה
פְּרִי יְעֵשׂ וְשַׁׁבְנִיה בָּעֵנֶב
כידיו וחילוחיו כז'ב

תרכז

ברוכב הארוי עובד מלכים
ישוגב משאר חיות בשכנו

תבניד

כמו אחת אשר יהגו בני איש
כיד נדיב מ מלא פה לשבעה
בפה אחד בטובה אין שנה
ומולות על צמא רעה

תרטטו

כאל עליון אשר ייחד בחסדו
אליהם² הממונה על אנשים
ותוכחותיו ואין מורה בנהגו
להעמידם ולנהוחם לבדו

תרטז

שנהם בלבב ספרו חוק	במה לשון בעט סופר מיליצים לשון אדם
-----------------------------------	---

פַי וְשָׁרִיו¹

² פ"י, שופט מון אלחים לא תקלל (שמות כ"ב כ"ז).

תבנין

וַיָּקֹרֶא בּוֹ אֶת שׁוֹכֵב בְּקֶבֶר
אֲשֶׁר תִּכְבֹּשׁ לְגָלוֹתָו לְגָבָר

כתב יידך לור נקרא ואת חי
עתה אל תהי כותב בירך

תבנית

לפניך וקדמתו תנה לו
ילד אחמול וישקל בשקלו
ועשרות כנ庭 בא במקלו

כפי אהבת מיודעך וטרחו
הישתוה יריד קדם בחבר
ואיך ייקח אשר נלחם בחשיבותו

תרי

והשכilio ולא אמרו בובים
אחיו שבל וצדק נעובים

כבר צדקו אישר הגו וחכמו
באומרים לא תהי רואה לעולם

תרכז

והשמר בשבען חק ולכון
ובמנוחות יהיה שומר לשבען

כברוד שבן עלי שבן נדבה
בטוב שבן וشيخ כברתו

תרבָא

עלם ארחו וויזיד במאמר
אדול עמו אשר בעדו יפואר

כסל יטעה בכל סתום אשר נ-
כבד את בזוי עירנו ויבوها

תרכז

אשר נברא בשרו מעפרו
ויבוה ויעבר שארו
והרחקו נדודייו יעשרו

כטיל יבחר מכורחותיו ובמקום
ויתענה בארץ מולדותיו
וחכם יעשה חיל בגרות

תרילג

**מְלִיאָ חֲכֹמָה וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְהַבִּין
מְבַקֵּשׁ דָת וְאֵין מֹרֶה וּמְבִין**

כמזהר טוב ביד מאי שוקים
וכשוקים בלי מסחר כמו כן

תרכז

כזoon פיהו ולא טרח לבקש
בצל כתלו ולא זוכה בנפשו

ובן עית אשר מצא בקנו
כמו בן יש אשר ימצא רכוש רב

תרכה

... ביד קחחו ...
... קונחו ...

כ' יתנו לך ...

בן מישל'

תרבו

עומד לריב	לנפשו בן	שבת מריב
אין לא יקריב	ריבו אל ד-	נשיו בעל

כבוד לאיש	טוש איש לב
נשו בעל	

תרבו

חימ ירצו	בוי לא כל ע-	פלות אישים
שים משך לא	כל עת יعش	שים משך אי-

תרבוח

כפ.

תדל ואם תשוער וויטב לך	כלבל במשפט את דברך אם
רעעים לעולמים ואם מלחך	הטיב לבבך כי ימי רע לב

תרבעט

קרב ותן לו את אשר חסך	כבד קרוביך ולמשרתך
בין ובנות עמק מסך	וחמול עלי רעך ואל תשים

תרל

כפ.

בכה ענה שיח אשר אצלך שופך	כחפיין לבבך לענות צורך שיחך
ווכור חרון אףו בעת יתרה אף	ורצה כמו תרצה להפיק רצונו לך

תרלא

אה הוא לאיש מישוביל וחבר למצליה	כל איש אשר יעש חפציו בהתאם
חציהם לבב צריו שחוטים יהשליח	וכמו יבקש צורדייו מבלי רפין

תרלב

כפ.

כל אב אשר על בנו חמל ולא יסרו זומחה בנפשו כאב חמל ולא יחמול	
כל בן משולח בלי מוסר ידבר ביום אודו חממי עלי אב שלחני חמול	

תרלג

כל טוב בלי ביד הון מהל בפי הון וכל יופי בעין הון ומאון הון יהיו חי כמת	
ולכן דבר למי הכלומי שיר אמרת או נעה כל לחון והון לבב שיר אמרת	

תרלד

כפ.

כל איש אשר שבל יהיו בו ובינה	
אך איש בלא רה
ובאיש אשר מהרה

בן משל

קצת

תרלה

נפשו ולא יקום חסר לב בכשלו
יוננה לנפשו לב יקימו ביש לו
בכשך חכם לבב והשכיל לkomם
לben איש יראה קשות מבלתי kom

תרלו

כפ.

באוור אשר ישנו פרי שמש עת
וכסיל פועליו מפעלי אולח
כמן מעשה צדיק במותו צדיק

תרלו

פיהו ושבנה בפיו ידלג
cmbli דעת תיזא עלג
כהגות אחוי פה יאריך שאחוב
ורבר שפטיו באשר ישנא יווציא

תרלה

כפ.

עשיה אל ואמרתו אשר גומר
לבייחך ולא תוכל להשתמר
בשטו בלילה בא כמו בן מ-

ירדף ולא תרע ויגיע

תרלט

ויש בו להסגר ולפתחו
יהי עת לקוצר קול ולמתוחו
בדלת אשר תלה עלי פרי
כמו בן תחלקה על שפטך עד

תרם

כפ.

בברעה וככבוד על כסילים עוטם
ומשביל בצרה מכיסיל נבר כי
ומעשי כסילים את חכמים מנויים
ברוח אשר השכיל וישבל שום

תרמא

בצינה ותemptה בחומה שמש
וימסה אשר חשב רפה יר אמש
כפור על ארמה רב והוא שטו
וכן יעמוד ביום אוחי התאכין

תרמב

לעון והוא תלוי בחדרי מרים
לרויאו יהיו קרוב ולבו מרים
ובן הוא אנוש עני ובעל נפש
יד *

בסיל החשכים נחזה כי קרוב

בן משמי

קצו

תרמן

...
...
...
...
...

תרמןר

ככפיך אשר הלק לשוף עם ארי
שלית אשר ילק בדורך יוציאו
ונועץ ואת בניו עלי עזה יצזו
וחכם יהיו נועץ וייש באשר

תרמה

ירידותם בלבותם	^{כפ.} אנשי מושא עשה צרכט	כפי צורך ואם אלה
-------------------	---	---------------------

תרמו

מברעת מדברת	^{להנורה} בחוך תנור ^{לשונו הר} רעה הראש	כאש תוקד כמו כן כ-
----------------	---	-----------------------

תרמו

בראש ממון אםמת המון	^{כגען טוב} אשר לא שב בדבון השיב	כגען טוב ומשביל ראש
------------------------	--	------------------------

תרמה

דברים מ- בלי עין	^{בקיסרות} בלי רוח ^{ושיח פה} בלי מפעול	כמו גוף מ- דברים מ-
---------------------	--	------------------------

תרמת

יהי גילו בדומה לו	^{ומהבל} לא דבר בקוביא או	נסיל נעצב ודומה לו
----------------------	---	-----------------------

תרנן

כוי כל שבן איש שארו אתה כמו מה בקברו	^{כפ.} אשר ישחק	כבר מارد את שכבנה ופקוד שכנים ואם לא
---	----------------------------	---

תרנא

מוומו ועת שאלו הב אֲפָנָן מוחבש מאוהב	^{... . . .} ברופא	כמו עון אח וככה
--	-------------------------------	-----------------

¹ פ' סוחר מלשון ו חמקור | [ותגור נתנה] לכגעני (משלי ל"א ב"ד).

קאו

בן משל'

אנוש

תרנוב

למר.

א

ולנסמה אשר ירא ורוֹאָג
אשר לא יחוּת מְרַף וְשָׁוָאָג

למר.
לחדר מומבוֹא רֵע טוֹב יְהִי בָּא
ולשוקד לבקש חָק כְּשָׁחָמָד

תרנג

ב

ואין אֲרָם בְּלֹא עֹור וְהַוָּא נֶחָם
וְהַנִּיחָה בְּנֵי אֲרָם וְהַוָּחָם

לעוֹר נְבָרָאָו נְשִׁים וְנוֹחָ
וְלֹא נִמְצָא גָּבִיר יִשְׁבְּ בְּכֶתֶחָה

תרנרד

ג

ותפְּאָרָתָה פְּרוֹשׁ מְטָה וּמְטוֹהָ
וְלְהַם נָאָרָג צְעִיף וּמְסָהָ

לְאַשָּׁה נָעָשָׂו קִוּרוֹת וּטִירוֹת
וּפְנִיה בְּעָרוֹה עַל דְּרָכִים

תרנה

ד

אֲשֶׁר תָּחַנֵּן מְלֻכָּתָה לְאַשָּׁה
שְׁנֵי מוֹשְׁלִים לְכָלְיוֹן וּבְוַיָּהָ

לְעָרָה לֹא תָהַי תְּקוֹה וְאַחֲרִית
וּסְפָּוף כָּל עַם אֲשֶׁר שָׁמוּ עַלְיָהָם

תרנו

מְרִיבַת צָר וְאַתָּה סָר מְפֻרְבִּיה
וְאַתָּה בְּשֻׁעָרִים בְּנִקְבָּה

לְלֹק נְפָשָׁה הַתוֹזִיא אַשְׁתָּךְ אֶל
וְאַשְׁתָּךְ לְהַשְׁתִּיךְ בְּצִים בְּשַׁעַר

תרנו

וְשָׁוֹט לְכָסִיל וְלַבְנֵי אִישׁ מְלֻכִים
וְלְשֹׁוֹת דִין גְּבוּהִים עַם נְמוּכִים

לְאַשָּׁה בָּעָלה וְלַבָּן אֲכֹתוֹי
וְעַל מֶלֶךְ לְהַוּעַן וְלִשְׁמוֹר

תרנחת

אֲשֶׁר קָנָתָה לְנֶפֶשָׁה יָד עַמְּלָה
בְּלִי מְפֻעָל וּנֶפֶשׁ הַעִצְלָה
בָּעֵת תָּבָא מְגַנֵּת לְבָב גְּדוּלָה
וְכָל שָׁחֹר יְכוֹסָה בָּאֲפָלָה

לְעַתּוֹת האַמְתָה תְּדֹרֶשׁ וְחַמְצָא
וַיְכַלֵּם אֲשֶׁר לוּ פָה מְדָבָר
וְתַשְׁכַּח מְחַתָּה הַקְּטָנָה
לְעַת עֲרָב יְנוּסָן הַצְּלָלִים

תרנת

וּמְמַצִּיאָה הָוָן וּמְחַזְקִיּוֹן . . .
בְּמַלְבִּישׁוֹ וּוְאָסָר

לְמַצְלָחָה יוֹשֵׁר אֶל רְכָסִי
וּוְתַעֲוָתָה לְמַךְ יוֹשְׁרוֹ וַיְכַלֵּל

בן משלו**תרטס**

לך תקופה באח ...
...
... במותו

תרטסא

כימ עומדר ושוקט משאוניים
בנטל חול וכובד האבניים
כسوת בשות עלי מצח ובפנים
בכוסותם שחקים בעננים

לך תקופה לחשלים צוררך לך
ומה תקופה בחברת אח סבלתה
ויש תקופה בטובת איש מכסה
במו תקופה בשםים להריעף

תרטסב

וכארץ לך הרבה עצבים
ואריך חובל להשمر ברבים

לך קבָה בתוך גוףך יהירה
ולא תוכל להשמר באחת

תרטנס

מלמד לא הבין רת חכמים
לבוש אם לא יוכנס מכתמים

לבבך נאלח מה יעשה לך
ואיך יכון לצבוע לאדם

תרטסד

ושיחותו כמו מים גנובים
בבד ורלי ובחבל שאובים
וועת עעה בהרמות קרובים
ומצדיקיו בקרים נחשבים

לבב מלשין כבוד מלא רימה
ומיימי בור גנובים בשנים
שלשה הם לחה וליה שלשה
DALI PI זה והמלשין בחבל

תרטסה

ואישון ער בהמלאו בנומה
ועת נומה כחלה על אדמה

לבב זריון בעינים ממולא
ולב שפֶל בער בעקייזו

תרטסו

ולב רע נעצב מכל שמוועה
וישטה לא בכל גרזן בקועה

לבב טוב לב בדבר לא ישונה
כמו עז לח אשר נבקע בסכין

תרטזו

וירידך אליו שחח פעימים
וישם שנואך ועת רתומים

לשונך יעלך אל מרומים
ויפריד בין בני אמך ובינך

קטם

בן משלוי

תרסח

לשון אדם ציר לב ...
ואין ציר במשלח ...
...
... בעש

תרסט

לראש יהיה אחוי עצה ואותה
וראש חמוץ כמהלומות ותרכז
יהי דוח באפס תחת מעדרך
ושמח במשאל לב מכובד

תרע

לאגבור נבראו כובע ומגן
וקשת יד ובן קשת לרובה
ותירוש ותפר לבכ לסתובא
ומונוח ומטכנתות לעצל

תרעא

לנברוי לא אגלה ציר מכוסה
בלבי אך אני סובלו בעני
למען יעשה לי מאוי
ו איך אוחיל מצוא מרפה לחלי

תרעב

לפניהם טוב מעט יין בלב רע
וברוב מר לבכ טוב לב ועם
ומווי צקלג יין חרוגם
ביין שחררו זוכחים לעגל

תרעג

לרב מספר משנאים אל תשו לב
ואל דעתם ודעתך לך שים
טרוף אותם טרוף אריה כבשים
ואם קלו וכבדת בדעת

תרער

לשנאה מלאלכי נור נאמנים
ומשבילים להפריד נאחים
ותרחק שאורי לב הקרובים
וקנאה תחרום חברה יסירה

תרעה

להליך על שבילים נס ותכיר
עקלקל מונטיבה הנכונה
אשר יורה בדת לך תבונה
ונם מורי תבונה לך ותכין

תרעו

למי לא יזהה את סוף דבריו
בראשיתם תהי אחרית לבושת
ועופ יופול بعد אוכל בראשת
וישمرة בלב מתק צפונה

בן משלו

תרעון

למתעשר והוא אביון ברוב ...
...
(? לחערידן?)

תרעה

וין מרפא ללב אדם חמור
רפואתו אבוד הונך והורד

לכל נגעathi מוצא רפואה
ואיכבה תרפא את חלי לב

תרעת

עשחו בו ועתים נאהבות
ולא קשור לגבור בקרבות

לכל דבר זמן יישר ויבש
ולא יאות לבוש שרין לחוץ

טרפ

לחששות ואישים לא מבושים
בלא עתה ולא מבל אנשים

לכל משאל ובקשה זמן יש
ולבן לא חי שואל שלאה

תרפה

שנאווה בחנים עד למותם
שמותם שם לה אבד שמותם

לכל נכבד מושנאים לא יודע
באומרים כל אשר גודל ורם על

תרפב

למר.

ימצאוהו
שם יראוהו

敖עד אוּחוּ
מראה לְבוּ

תרפג

וחסר אוכל
מאין של

חכונה רביה
אין בו עצה

תרפד

אפו בוער
ים הסוער

מלך כאש
משקיט גלי

תרפה

כל לבלי حق
רשע ושחוק

על חוק טוב יוד
תומ וכבי טוב

למעט בלבך
ויגעה עם

בן משלি**תרפו**

למר.

...

לבר שאל על נאום גדולים

תרפונ

לכן אשר נאות לך שור
 או יהלום עם בדיל בקישור

לא כל יהיו נאות לחברה
 מים ואש מי ישו באגן

תרפוח

למר.

אם לא אתי קונה תבונה ורב מדע
 חנה ולא הכיר ונסע ולא ידע

למה אהוי חפץ בחיי ובנכסי
 כל איש אשר חנה בעולם בעלי דעת

תרפט

ישיקוט ואת תיגע ותיעפ במעברי
 האור וישמור משרפחה בר ידיו

לא יעבדך מושליך עד יקוה כי
 ותה כמלךיו בידי יביאך תוך

תרץ

כى מענה טוב לך ומוצאה מלומדה
 אל תחסום פה מברכה וקול תורה

למר לשונך לענות טוב בכל אדם
 לאיש אשר פיך ימלא בברכותיו

תרצא

בhem בגהינם רשותם גמורים או
 נבל אשר יאלל לבדו בזעם או

לו אמצעאה מים אשר רותחו לדון
 אטוש רשותם הנדרבים ואותם על

תרצב

למר.

אמת תשمرך כי אמתם כשרונות
 עצמו אווי היו חרבות וכידונות

לכה אל מוחכמים בפחדך וירוך
 ועצות בניצוחות אשר לו אליו כור תקד

תרצג

אשר צין ומוריח בחוח בתוך גן(וי)[ח]
 בחוח ותפיה בסופה בשושנה

לסובל כאב חוחים נתועים יפי שושן
 וככה אמת תכאיב לבב איש בראשיתה

תרצד

למר.

שלב ביום אף יהיו נמצוא אתי צחלה
 ביום יום שאלה ואיש באה ביום נעלמה

לכב אשר פיארו האל ברוחב וב־
 וביום נקמה עמיתה חטלה ורעה לעז

בן משלוי**תרצה**

למר.

...
...
... וישב

להיות לך שם טוב ...
...

תרצוז

ערום בתוך לבו ועם עשו
לבב ערומים ושערותו כמו הוא
לא תעמוד על סוד אשר העלימו
�דבר סתרים יעלם איש בחכמת

תרצוץ

למר.

אוחבים כל איש ואיש שם לבי
לא אумיד את זה בסוד זה כי על
כן חַפְנוּ בטני לְסָדָם כֹּלָא

תרצת

ושכב עלי ארץ ושבנה דומם
יגון בעודليل ובושת יומם
לחמק אכול סלה בלי שבעתק
וחדל לך מון הַבְּשִׁי כִּי בְּשִׁי

תרצט

עמד וגילה סוד בלבו שמתיו
לא הוא מגלה אני גלהתו
למה אהי מריב ברעי על כי
אלו שמרתיו לא ידעו לך

תש

אכלי מעט ירך יملא בטן
עלי ויגית צר בלבו שמן
לא ארדפה אחר מלכים בעבור
כי אם לשמה לחבר יהום

תשא

למר.

יש אשר לו שמאל בימין לזרים
יחזו מן אמת בפנים אחרים
אמונה וחוק והנה גברים
בשופטים ויש אנשים שׂורדים
לא אשר נוצרו בשוה יצורים
גם אשר יזהה בערכו אשר לא
החוק בנוש אשך בו תבונה
בשעירום לבבBOR יש אנשים

תשב

למר.

מלاكتך ואם שלמה לשנה תמיימה
כמו יש אשר שחזאת מלאה נעימה
לייפות מלاكتך שקוד לא למחה
ואם שח לך למה עשייה לשנה

בן משל'**תשג**

אר רפאות	אני אמץ'...	וכל מהלה...	לכל מכיה לבר טnochלה
------------------------	---------------------------	---------------------------	-------------------------

תשד

פרי שבل עשה אוכל	פרי נודע בנטע לא	לכל נטע ומה בצע
---------------------	---------------------	--------------------

תשה

אלוי מדיו טשו צדיו	ואל תבitem ואם לא לור	חיה ¹ מבית הרוג רומת	לפי נכון בפיהו יר
-----------------------	--------------------------	------------------------------------	----------------------

תשו

שמעון בן שר ושר מוסר	עשה אבות ויקרא	ילדוק שמעון בן שר	למען מר עשה כהן
-------------------------	-------------------	----------------------	--------------------

תשנ

עשה טובות ובן אבות	אשר לא טוב ותאמיר הן	היה טוב ור אני אציל	לאיש טוב ור ואל תרע
-----------------------	-------------------------	------------------------	------------------------

תש

ביבא נישה חל' קשה	בלב אביוין בלחש על	למחוגלל עלי לב רע	לכב חבר ומענה רך
----------------------	-----------------------	----------------------	---------------------

תשט

על' רגלו יישו לו	וישת בחרו פעלים לא	על' ראשו אשר יפעל	למלבייש נ- אבי ולאיש
---------------------	-----------------------	----------------------	-------------------------

תש'

ואם תאבת ויר רובה ביר שובה והחכאה	על' הונך ביד גבור נכסיך כמו נשים	וכחرب להרגן בעת תראת וכחדר	לחם בחין תנכה שלח ואל תבכה ובוא בazor
--	---	-------------------------------------	--

בן משלִי

תשא

למד.

נשך מופחר ואוים
חחיו עלי יומכם יום
למה תהי יום קרב מון
בע לך בקע לוחםך לא

תשיב

גון לך למד תורה אמת או שוב
לא כל אשר חלמוד לך טוב לך
לסבול רעבען טוב לנפשך מון
[תינוק] מרורה או חמות עכשוב

תשיג

יום שוק במרוץ אל אנוש חפזו
וברוין יביאום לו בני ארצו
לשוק סחרים יש ולוז יובא
ולשר דברים יאהב אונתם

תשיד

הים וועל פחד יהיו בא בו
הון זה עלי כפי חחתת יבא
לוקט אנוש אבן יקרה מון
ולסר אלוי מלך יהיו הון אד

תשמו

למד.

אם בהוגע ללבב ואישון
אין שבוע ללוחך בלשון
לא בחפש מעט תחכם כי
ازן רזעה ללווק ביד גם

תשמו

כל אנוש האכיל אשר לש
זה בחלוין אנוש מות ויחלש
לא תענה להו על דבר זה
בתחלי לא חלי איש יכלה

השוק

תשין

לממ.
ה
יהי שומר בלבו רע ביהוא
tabonoth Rab bavtano באליהוא
מדבר לך בפי טובה ירא פן
ומי שתק ולא דבר ירא פן

תשית

מותי שוא יעשו חיל בשוא רב
ויעשוו בשכל טוב אנשיו
ואל תבחר עשה חיל ברב שוא
בחור לעשות בשכל רב חילם

בן משל'**תשיט**

ללא חכמה ומעשי מעשי רע
 פועלותיו כמו פתץ ישׂה
 ומה סכל

תשכ

נדור טוב מאשר עושים צדקה ק
 אלה האמות בטוב דבקה
 מורה בי לבבי בחוותי
 רבקו במרועים כי מאירה

תשבא

בסיל חושב עלייה כירידה
 רצון האל להתחדר בערה
 מראות שכנה נפשך תהי רם
 את ערחה עשה לך תהדר כי

תשכט

ימוטיו בין שני מני הבלתי
 ודוואג מבוא רעה רגלים¹
 קשרות משאלות לבו יملא
 רגליים אל מבוא טובה מצפה

תשכג

ולא תראה בעולמן מגורה
 יהיו צופת לכבך ואgorה
 כמו נדיב חמסו הזמן עד

תשבל

חנית יקח ויצא אל מריבו
 באודם יחרוג עליו קרוביו
 מריב איש עלי משרותם בשכמו
 והתויפש בקשרו הממולא

תשבה

ובידי חום דרכיהם ומלה
 ולא חמחה בעזן טוב פועלה
 מוחה חטא ביד טוב הפעלים
 בטוב מפעל היה מוחה עונות

תשכו

בכל לבב ובכל טובה מורתך
 יגונים לו ולא תבנה לצוק
 מאם בזמנן משלח שאונים
 לא תגיד יונק לאשר לא

תשכו

על חטא נקלה ראש מסירם
 بعد דברי אמת סגרו שעריהם
 מלכים יסלחו חטא רב ופעם
 ופעם ישמעו כוב ופעם

בן משלֵי

תשכה

מנע רגל ועינך מעבור על
גזה שכן ואל תקרב לבתו

...

...

תשכט

יבנמו בלי הרבות אמרדים
ואם כל עד אשר תרבה דברים

מושל לחכם לבב מושלים
ופתוי לא יהיה מבין במושלים

תשל

וחרפטו בפי רבים עצומה
ולא סר מאשר יש לו מאומה

מְאַחֲבִי רֹשֶׁ מְעֻטִים בָּאָדָם
וַיֵּשׁ קָוָה בְּפִיו הַמְּהֻלָּרְבָּ

תשלא

יגלהו בנפשו החטא
ונשיאות לא יהיה מוצאת נשיאת

מגליה מום אשר בו לאחרים
ומי עוז גמול טובים ודורש

תשלב

וסוף דבר מסרו אל בִּירִי
במושלתי ושכו בְּעַבְרִי

משנאית המבקש את כבודיו
הסירו מעדת שונאי היותו

תשלג

גבלה נמצאה בו לחברים
כתכרייך מות וביתו בקבירים

מעון כילי ומלבשו יחוון
למען כי לבוש כילי לעורו

תשילד

ומישטני בשונאי הוא בעני
ו אין הוא אָזְהָבִי אָזְהָבִי שלא בפני

מיודע בחברתו לשונאי
ואין הוא אָזְהָבִי אָזְהָבִי בפני

תשלה

על קחל בהאפס ישדי
שהתים מאבירות עם ושריו

מושל עַזְלָ אשר שנא נcona
ו הועז קצין עם בפתאים

תשלו

וישירו לך את מעשה שוא
וינצל לבך מיקשו

מסיתים יש אשר אצלך יפו
סגור בערם בְּרַאַת אל יצרים

בן משל**תשלו**

ולא תבחר לך מעלה מלכים

...

...

מבקש שור בחר חברת מלכים

למען כי

וינצל

תשלה

וחרב לאשר יורה תליה
והפחר את מתי רשות נחיה
דבר עולה ממוקע עם רמייה

מלוכת איש בראשיתה בצדך
ועת תוכן בהרצות את נברים
ואחריותה בבוא עתה יהיה בה

תשלט

לכל מمراה בראשיתה ממלכה
מעט יאבד ולא בקשנה תחולה
מעט חשב וחבא לה נפילה
תהי קשה וסורה מאנכילה
קשה בה עם מעט ליהה בלולה
נתישתה ספוכה לבקשלה

מלוכה בהחילתה תקש כי
ועת הבון יורה איש בקשי
ויום תשיקות ותחענג כמו צור
כמו פגת ana כי תחולה
ואל ימים תהי בן עוד ואולם
ועת תיטב ותתנאה ותקשל

תשם

ובא שורד וצבא למזרינה
זה יצא בקינו ופנה
מיודיעים וקבץ התבונה
כמו בושת וחכמה ואמונה

מדינה בה חכם לבב ויעיר
להו לוקה אשר קנה ויצא
כבוד אדם בקבץ הון וקבץ
ולא נתבקזו שלש בגבר

תשמא

ומה אומר ומה זה אעשה לו
והוא ידרosh לכלני בחבלו
כמו אסיר בהשגחו לבלו
פעמים תחיל ותראה בו בכנפו

מיודיע חמסי על עמיתו
אני אפרק עלתו מיקישיו
וישגיה באישוני ופנוי
תעל מזה ודומה לו ודע כי

תשטב

בمعدה את בנות קופים ברילוח
ועל פנו תעלה צין בעז לה
לצר ועשרה אשר תרצה ותצלח

מלמד את דבר חכמה לך בה
ונבון יהזה סוד איש בעינוי
צפן מאוחבר סוד לא תגלה

בֶּן מִשְׁלֵי**תְּשִׁמְגָן**

חַפְצָו נַכְבָּד	כַּצְבִּי לְעֹשָׂות	נַפְשָׁו לְרוֹזָן	מֵי לֹא יִשָּׂא
פָּתָע אֲבָרָד	עַל הַקְטָנוֹן	גָּדוֹל . . .	וְכִסְיל לֹא אַת
כְּדַין בְּלֶבֶר	פָּנִים כִּי אָם	תְּדֻעַ הַדָּרָת	לֹא כָּל מָקוֹם

תְּשִׁמְדָּר

וּבְבוֹא מִתּוֹמוֹת אֲוֹהָבָיו תַּעֲבָב	מֵי יְעוֹרָ נְכָרִים בְּצָרָתָם
וּבְנָה יִמְרָר בְּבָכִי רָעָב	יִדְמָה לְמַנְקָת בְּנֵי זְרוֹת

תְּשִׁמְהָה

יְבִין לְבָב הָאִישׁ וַיְכִחְשֵׁו	מַי שֶׁ לְאִישׁ מְפָה וְלֹא מְלָבָן
יְגַע אַלְיָ אָזָנו בְּלֵי נַפְשָׁו	מְפָוּ בְּלֵי נַפְשָׁו דְּבָרוֹ כֵּן

תְּשִׁמְוֹן

לֹא כָּל אִמְתָּה יִכְשָׁר לְחוּוֹתוֹ	מָגִיד אִמְתָּה יוֹאָר פָּעָמִים כֵּי
חַיּו בְּרָעָחוֹ לְהַנְאָתוֹ	אָפָּכֵי אֲשֶׁר יִאמֶר דְּבָרִים לֹא

תְּשִׁמְנוֹן

עַלְוֹ וּעַל גְּבוּ כְּמַגְדָּל רָב	מִשְׁפָּט יְסָוד מִלְכּוֹת וּחַמְלָכוֹת
מַגְדָּל אֲשֶׁר אָזָן לוֹ יִסּוּר יִתְּרָבָן	מַגְדָּל אֲשֶׁר יִסְׂדֵר יְהִי קָם אָךְ

תְּשִׁמְהָה

עַמּוֹ יִשְׁרָדִים עַל עֲבוֹדָתוֹ	מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִשְׂרָר בְּמַעֲבָדָיו
עַנְלָן וּמְלָא מְשֻׁנָּאוֹ אָוֹתוֹ	אָךְ אָם יַעֲולֵבּ בָּם יְהִי לְבָם

תְּשִׁמְטָה

פִּי חַק וּפִי שְׁכָל וּפִי תּוֹרָה	מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִתְּן וַיְקַח עַל
בְּסִיר וּבְאַבְן וּבְקָוָה	תְּבִנָּה מִלְכָתוֹ בָּעֵיר נְבָנָה

תְּשִׁנָּן

רְעִים בְּטָרָם שִׁירָאָהוָה	מֶלֶךְ וּאָם יַעֲשֵׂר שְׁנָגָאָהוָה
בְּמַעַט נְתִינָה יַאֲהָבָהוָה	וּבְבוֹא מַגְוָרָתוֹ בְּתוֹךְ לְבָב

תְּשִׁנָּא

כּוֹם.

תַּעֲשֵׂה אָתוֹ	מַלְבּוֹשׁ בְּקוֹר עָרוֹם . . .
כְּסָה תְּהַלְתָּו

בן משלוי**תשנוב**

יקום כמו כן אהבותיו מקוימות
ימית למחר כן אקביו לך ימות
מלך אהבר כי בר טוב אשר לדע
או אם אהבר כי בר טוב אשר מהר

תשנוג

טוב משנת שבע לעמו ולשרים
בעם ועם ירבה במשפט ומישרים
מלך בחילו וחילו בחון והון

תשנוד

בסול לא יבונן את אשר תעניך אותו
חסדים ידמה כי גמולך ליראותו
בתוכה דבש תריך תאבר מתיקתו

מן מען משלשה חסידך מכסייל יען
ומאייש לשונו רע למן נגומלך לו
ונבל למן הוא כארץ מלחה אם

תשנוה

כשרה ויתפאר בנפשו ובגללם
תעה ולא י燒 לאורל כמו גודלם
למשרה והוא סר מאמתם ומשכלם

מיוחש אשר יש כהוריו גדולה לו
ועוב נתיכתם כקורא אשר הם על
למן בשכל רב ודרך אמרת עלו

תשנו

שנוא ובינוך ממשא עמסתו
תהייה מהומתק בגאון אהבתנו

מה לך ולגאות בבינה וכל גיא
כמו אשר שנאו אנשים נאותך

תשנו

כי לב אנוש ילהה שמעו דבריהם
חיים ימותו בהרכות מטרים

מורה אשר יורה לימד וינה
מטר בעת ירד לעתים דשאים

תשנוח

חיים לעדר יהיו והוא מות פועליו
לעם ולא צירה כמלכות שפליו

מלך אשר חיה בטובו אנשים
אין טוב לעם מאיין מלכים ואין רע

תשנט

טוב אשר נתן וחסדו גבר
... ... למן דבר
נו

מוחן בלא דבר ולא עלי שכבר
לא הוא כמו מותן אשר נתן איש

בן משל

תשס

תדרמה לנוטע באדמה נוצר
ובכענעה מלא לבבו יציר

מיישר נלו רבר בתוכחות שפה
אתה תמלא מנוכה אזנו

תשסא

מעשיו יקרבו או יברקו יומו
מלכחות אל מותם שלומים למו

מי יאהב למלאת בשלום ימי
הולכים עלי ישר וברקו מן

תשסב

ימצא לשוני רך וידי קשים
יוכת ביד שונא וביתו ישים
ארך כמו חמאה לדרך באישים
אוו אליו עז לב ופנים אבן

מי יערב לבו לגשו אל
מי לא יהי נמצא ביום צרה מר
באנו אל עז לב ומפנים אבן

תשסג

מן. מרידות ומדיניות בסבתו
עליו ולא יוכל לכבותו

מרדף שלומים אחרי רבו
במבעיר בגדייש אש ומנהחם

תשסד

ב להשיג רבר אשר תרצה
לק מאשר תרצה לך תצא

מניע רצונו שיש כמו תשיש
התדרע לך אם טוב ואם רעה

תשסה

אם יש בקרוב לבך ברחו
והוא נט בערשו תחרוג אותו
מצווד כבר נפל ברשותו תוא

משח ראש אשר תשנא בשמן ראש
ואו בקנחת לב ומאיין לב
וכעת אכל תוא מאכל רשת

תשסז

מן. מהלת לבבות וחיל נפשות בטובה
הנערכה ברע והאנדרה
טובה בפוליה תהי בבואה מורה

טובה בלי רע עשה ומהר למען

תשסז

מן. מהרה לעשوت ואם הון מעט יש
ך צדקה וחוק ליל בו חכינו
ך נתן מעט ברב לא חחונו

אם מעט יש לך וימעת לפניך

בן משלוי**תשפה**

כט.

מהולך בדרך טיב ורבק בדרךו
בטעים יהיו סופו להרעה כמו הם
בBOR בו דלי רקס וסבכו שניהם
כשוואב דלי מלא בביר ופגע

תשפט

ונותן למלך בקהלו אל חשווה
לאכליה ומשמעו לחרש תדרעה

מחונן אנוש חכם בעינו בעזה
בשיט את פני עkor בידיו ארוחה

תשע

יהו רואים	משנאו יבו	עצת מקיל	מהולך ב-
בתחלואים	יהי נופל	בניב רופא	המקיל
לחטאיהם	יהי חבר	בדת האל	והמקיל

תשעא

בפירודו	ורפאותך	בנור בער	מנוחתן
בסיל סודו	מגלה אל	בסיל סכלות	ומוסיף על

תשעב

לבבו רע	לק חסר	בחודמן	מעט תון
להפרע	בעת חוכל	אריך אפרק	והרבבה פר

תשעג

חולל תקורה	ובלשון כל	בני איש מס	מאמס הונך
עננה יפרה	כשרוש ל-	פרי מותוק	והמהלל

תשעד

ועל זרים	על עמק	ךך חמשל	מושל על יצ'
פני שדים	כבודך את	ךך ירבה	והמעט שיר

תשעה

על טוביים	להוציא מום	ברוזדים	מדיעים יש'
ולמריבים	למוסיכים	מענה	למען ימצאו
ויש טובים	בטוביים יש	אשר בנו	ויאמרו כי'

תשען

לך ושוב	וטוב מלך	אלך נעים	מניעת שוד
חריב ישוב	וסופו מד'	חלחה הלב	וראש בון מס
טו *			

בן משל

תשען

בכועצה	והשמר	בה שמר	מצואו ישע
לחוין יצא	אשר סורו	מצואה ל-	ואין עצה

תשעה

ממ.

בבם פוי דבר כברית
תגיאע לנוקתו באחרית

מראש חקר דבר ומוראש
אם תחאו בו בזון תחלה

תשעט

ממ.

וכוסה עלי בריה בשם
בלבו כמו אהוב ידומה
ירחם בעת נפלך וילכה
בשחת ועיניך חסכה
בצולחה ולך יצעק ויהמתה
ואולם ייחדרך תדרמה

מצדק לא נודע מה חולל
והאיש אשר איבח מבסה
עליו מה תرحم את אשר לא
ואיך תענץ עין בנפלו
ומה תחזיק ידו בשקו
חשבתה כמו מרומה וכן היא

תשפ

ממ.

טוּבָךְ גָּנוֹס וַהֲרָחָק שְׁבִילֵךְ
חק ואם תשער יהרג לך

מניה שר אשר רע בעינויו
ניתנו אם תחונן בלחם

תשפא

לאשר נחנק לו במים
לאשר רַקְפּוּהוּ שנים

מי רַדְפּוּ יַרְדְּנוּ יַדְמָה
ואשר חד רַדְפּוּ וּבְטָח

תשפב

ממ.

וכסיל מותוקו יעעה
קדים ווירה מרוה

משכיל מיעות יתקון
כבה תיבש ארץ

תשפג

מוואס ומרחיק אותם
ידע זורן קרבתם

משכיל בחברה אישים
כי הוא בחנם עד כי

תשפדר

הכרת ישראלים תומך
אל עז חרס סומך

מי יאהב את שם טוב
בגראך יריה אש

בן משלוי**תשפה**

ודבר אנוש אין
עד עם ראות עין

מה תחווה תעש
לא נאמן בדין

תשפו

יגון וחיל אכין
לבב יהי' שכון

מורך בלב ישם
אמוץ לבבו טוב

על**תשפנו**

נעו.
בְּסַעַדּוֹ שָׁוֹאַלְוֹ הַלֹּךְ וְסַעַדּוֹ
וַיּוֹסִיףּ עַל יְכוֹלָת לְעֹשָׂות עוֹד
לְעַל

נדיב לב יעובי אחיו וולד
ויש כאשר יבול עשויה

תשפה

ואולם לא לאוצר יעלחו
ולענונים אשר לא שאלהו
לורים לא לנפשם קבלו
ואת הונם במה לא יסכלו
לְעַל

נדיבים קבלו מאל רכוש רב
הפייצו לכל שואל בלב טוב
כאלו הון ווב טוב חוננו בו
ויתריהם נרקבתם וגופם

תשפט

ולמה לא תבינו פלאים
לדעה את תבונתכם צמאים

נכוננו הלא הכל חקרתם
ואתם נהרי בינה ונחננו

תשצ

באולתו אני ארעד צפונים
וארעד מה לאחר מה לפנים

נאום חכם בעינוי לבונים
וארעד מה למעלה מה למטה

תשצא

בלכטו עם גודליים בקרי
ממלא ... זרע כפרי

נשיא לב ייטיב אל קטנים
וروح המטיב

תשצב

ונכברים ומשפטים ישראלים
וთתדען בהרבותו דברים

נגידים תארה מפי חכם לב
ותקצר נפשך עת שיקער

תשצג

ומתן יד לנדרב בגינוי
ויחרלו ברוע לב רגנות

נתינת יד מגנת לב לנצל
ולא תחדל בטוב לבב רגנה

בן מישל'

תשצד

בעת שיחליש לגמול ידל
פעולות רע ויתעלם ויחדר
ונברך אף אשר יוכל גמול על

תשצה

שmenoּל מבני מוושי¹ אמרם
להשכילים באגרת אגרם
נאום חכמוֹת ומוסריהם בנבי רם
וליהוקף ואליסוף ידריו

תשצז

ישרו ונאמנו דרכיה
נונ.
אפעה ממותחת נשוכיה
נוקש פעים זך עלי אורח
ובסיל יהיו אחר אשר ידפש

תשצז

אתה בעולמך כמו חולם
שלום ושמחה לב וגוף שלם
נוצר דעתה אחת ואם אין
אין יש בחים טוב בלי שלש

תשצט

אחר להענור באחבותו
מנחה ולא שעה למנהתו
בריא מתחבע את אכילהו
נכרי מקבל שי שלחו לו
טוב מן אהוב נפש ישלח לו
חולח מבקש לאכול טוב מן

תשצט

מכאוב ואת כל תחלוא יכפה
מרראש ועד רגל לאין מרפא
גראה דביריך נצרי את כל
אולם פועלתך שחין נבר

תת

ריווח בלי קרן והוא שקר
וריק פרוי אילן בלי ערך
נואם שקרים יחשוב כי לו
רוח פרי רוח بلا קרן

תרתא

נתייב כל זעיר לפריון וגדול להחפר
כחידש אשר הוילק ומוסיף אליו תומו
כנולד צומח בנקלה כמו נכבר

תרתב

למען אליו רעה תהי אחראית נוכל
בשבור אשר ישכיל בבקשו להשתכל
נהג עצמן מראש עלי حق אמונייך
וחחזק בדרך שירעטה ואל תהיה

¹ אמר בן לפי שהיה לו.

בן משלוי

תנתן

נוו.

אבל נשוא חטא חכם לבב לעלם ישרו
פעלו ותגדל עליהם ברברנו
נשוא חטא ליעז משחית וישגה בחטא
וירע בסיל יקו דבריו וילמדו

תתרד

נדמה אשר ישתו במושב ויהבלו
לאדם אשר גרוון בידו ولو איל

תתרה

נוו.

רבבה כחמתה יחקיק לו גירע
מחר ברוב ימים בגבו מישרכ
ניב רך אשר יורק עלי לב קשה לב
מעין אשר שופך עלי הדר ואם רך

תנתנו

נדיב יהי נתנו לאוהב נדבה
משקר רפה יד ישק רעו ומרווה

תנתנו

נוו.

שמעו בילוי	אשר ימנע	ואין כל איש	נדיבים יש
בקו אליו	רשעים ידר	נדבה מן	אני אמנע
יהיו עלי	יום פחדיו	ברומתי	ומחבר
כבריזולי	ביום צורה	אשר נמצא	ואtan ל-
למשכilio	ואוסף עוד	لتלמידו	וatan רב

ה

תתרת

נעימות אל	ביר אורח	כહלך רץ	למסחרו
וברכתנו	ביר הלק	כמו אורח	בתוך עירו

תתרטט

נתון חטא את	פני נער	cohakir ash	בביה יער
ומתחבר	לדע למד	להרעה	ולא שער

תתמי

נשאה חטאות	חביריך	וימשכו	באח'בתך
ואם תוכור	עונותם	יאיצון אל	מריבתך

בן משלוי**תתייא**

ומורהה	ומתן יד	באור פנים	נהג חילך
וחטאה	עדת משגה	בחרב ר'	והמוריד
ומישאה	בכובד יד	וأت עמק	בכפרה

תתייב

יריעעה צם	ושב תחת	ובית מדרות	נטוש עונגן
פָרוּ עצם	יקר מס'	אשר תנחל	וצמא עד

תתייג

נוו.

בעת אשר נח מהוומה	נח מהוומה ובאה
על אב כויה קדומה	יהיה בנכואה בִּיה

תתייר

עצב שתה מי ענבים	נכום לבבך ברפס
סת מלבקע עצבים	כי הם כבודית מבבך

תתמו

נוו.

איך יש במקצתן מרוי	נשים לעזר נבראו
ולרוב עצמן אין פרי	לא נבראו לעמוד בסוד

תתמו

יין ונס קדה באח	נסנה במטעם חֶקְקָה
אצלו ונסה אח באח	ובתן נדיב רוח בְּלֵן

שעריו**תתיין**

סמן.	סלאך.
ושובה עור וצוה בן ואשה	סלח לבן ולאשה מריהם
ברוב הוליך ורוב הבא לטושה	כמו לוטש פני חרב אשר היא

תתיית

סדיין חכמה לתלמיד טוב ילווש	ובכלמוד נעריות חוסן ונועם
יאוסף מבלי חכמה ומטעם	ומי ילמוד בזקנה לא בנוער

תורתית

סְבָוא מֶלֶכְתָּא מִשְׁכַּר אֶת עַוְילִים
וַיְנַחֵם עַל עַולְם בְּסִירָה
וְרֹהֶה אֲחָרִי טֻבָּע בְּבוֹרָה
כְּמוֹ נַחַם אֲשֶׁר בָּא עַל יִפְּרָה

תורתכ

סְעַד בְּגַעַךְ בְּלִמְדָר דָת וְעַם אֶל
לְמַעַן כִּי בַּיד האב לִמְדָר
נָתַן לוּ לְבָב לְשָׁמְעוֹ אָו לְמַרְ�ה
בְּנוּ חָק וַעֲשָׂתוּ חָק בִּיד יְהָה

תורתכא

סְבִיב חַכְמָם עֲנָנוּמִים מִתְחַלֵּה
וְלֹא תִמְצָא בְּמַה חַכְמָה אֲשֶׁר הִיא
וּכְבָור כָּאֲשֶׁר לְבָוּ מְאַזָּה
יִקְרָא בְּעִיר וְתִפְאָרָת בָּנָה

תורתכט

סְגָנִים יִשְׁבּוּ יְחִיד לְמִשְׁפָט
כְּחַצִּים נִמְצָאוּ רַבִּים בָּאַשְׁפָה
וְלֹא יִשְׁבּוּ שְׁנִים מוֹשְׁלִים בְּשֻׁעָר
וְחַרְבָּ מְבָלִי שְׁנִית בְּתַעַר

תורתכג

סְחַר יַדְך בְּנָחָת וְאַמְוֹנה
וַשְּׁבָח תְּבוֹאָתְךָ אַנְי עַל
מִשְׁבָּחָה מְעֻבּוֹדָת האַדְמָה
בְּכוֹרוֹת צָאן וְחַלְבִּי האַדְמָה

תורתכדר

סְפָק בְּנִסְתָּרוֹת לְתַלְמִיד טָוב
וְנָכֹן לְחַשִּׁים מִבְּאָר שְׁבָל
נוֹלֵד וְלִפְתֵּחַ בְּכָל גָּלִי
פְּלָא בְּתַבְלָ שְׁעָרוֹ דְּלוֹי

תורתכט

סְפָר יְהִי רָעָע עַל גַּרְךָ
לְמַלְאָכָתְךָ אֶת יוֹמָךְ הַבָּה
וּבְבִתְךָ סְפָר יְהִי עַמְקָה
וְלִסְפָּרְךָ לִילָּךְ יְהִי יוֹמָךְ

תורתכו

סְוָר מַאֲשֶׁר מוֹשֵׁל חַסְדוֹ וְאַיש קַצְף
וּדְבָר יִשְׁרָה אֶל תְּדִבָּר לְאַיִש עַלְיוֹ
עַלְיוֹ וְתַרְךָ לְוָדְרוֹ לְהַרְצָוֹתָו
וְבָעַת אֲשֶׁר יִסְוֹר חֲרוֹנוֹ לְאַט הַלִּין

תורתכז

סְכָל בְּקִיעַי חָר שְׁנִיר עַל שְׁכָם חַולָה
וְנָהָג אַוּלִים רָע וְכָבֵד לְלָב מָן
נָכְל עַל נְפָשִׁי וְטוּב מְסֻבּוֹל פְּתִי
מְנַהָג פְּרָאִים עַד מַעַט עַוְעִים אֲוֹתִי

בן משלוי

תרבתה

סמל.

סוד לאלה בָּהֵן כי רְבִי בַּיְדֵךְ שׂוֹר
לי עם והוא על ידי רוב הנדריבים מעת
ושמה בחלקה ועל חטוך כנף מעת
ב夸ה עשירות לב על העשירות בייד

תרכט

סוד מעשות רע וטורה מִקְּחָבָר רע למד
ען לא יחוֹשֶׁב בר כי את כמותתו
מעשה ישוֹן בני איש טוב ויפה הוא
ושקוֹד להטיב לאיישים רוחך ועשה

תתלו

סמל.

סוד שתכסה ותעלים ממושנאיך
מאת ו מבן ושוכבת בחיק העלם
ולשואלך לחשוף סוד רַעַךְ הַבְּלָם
בחש ברע אשר גלה לך סודו

תתלא

סמל.

סוד מאכול יין למכאוב תחלוא
נופש ואין לכאב אבלים נופש
דם ואבלות תעzieב הנפש
כי תחלוא עצב לגופת הא-

תתלב

סוד מוקשה לבב אשר עוזתו
יגאה בעז מצחו ויאמר מאיין
אדם בלא בושת עלי מה זה לא

תתלג

סמל.

סעו ממנוחות אל ארמות כי טוב
במסע וمسע מושאלות לב תלך
boshet ani orid casil marmos
ינְהַלּוּךְ כמו אדם וחווה ערום
ותעל בהאריכה בתער צָלָד¹

תתלה

סאה מאשר יועיל ונח אבלו ז-
למן מעת מה לך לא יהליה

תתלה

סבול רע מצרים כי אשר יסבלמו
ויחיל אלהים יעבידו בצריו
במקום אשר עבד בקומו ומוכרו

¹ מלשון חולדה (כלים פרק יג הלכה ח').

בן משלִי

תתלו

שבר את אשר ישן ביריך למשתה
וסור מאשר חדש וישן בעלה

סְכָא אֶת אִשָּׁר יִשְׁן בֵּין רַגְלֵינוּ לְמִשְׁתָּה
וּסְוֹר אֶל אִשָּׁר תְּרַשֵּׁשׁ וַיִּשְׁן בְּחַבְרָה

תתלו

נוקש ומושכיל בהניד שפתות
נבלע ונשמר בהגיף רלחות

סוכך ואם עז בהרכבות מרוצה
ומעוון אנשים בפתחי שעריהם

תרלה

סמכ.

בחבישoil
מחטה לו
וסיר אמן
ולוקן

סדרין כליה
לנעדר תען
יפיפה
נווג בהם

תרלט

חטאייך
משנאיך
ויסלה אל
וישלמייך

סלחה את חטא
והיה לך
חבריך
בק' שלם

תרם

סמכ.

ארבע ולשון אחד
נדוע לכל איש יהודה

סוד בא בתוך אונים
הוא סוד ואם הוסיף עוד

תרמא

עות רופאו האמן
רבך אשר בא לימון

סבה למות חוליה בחד
כי יש לאל סבת כל

תרמב

צדק והוא איש עוללה
מי בו בחלו מחלה

סור מכזווה לעשות
אייכה ירפא חוליה

לא

עין.

[א]

...
...

...
...

[א]

מרוב חטא ... בב ...
...

על
ומי לא יהרומים ...

בן משלו

תרתמד

על מה זה אני סובל קשי חב-
יבונו בעולם זה עשה לי

רק אם לא אני מוצא ברעים
 באחר כל בעקביהם חלאים

תרתמה

עצת משכיל ומחשבתו נבואה
וילך מלחמת ירע ביום זה
וחותם את צוררו בעבר לא

באין חזון ורבבי פיו גודים
כאלו לו עלי מחר פקידים
יהו שובני בחטא גול פקדים

תרתמו

עליה על מישברי מות לחפץ
הלא עקב הנחה ריש ועקב

למען לא תמלטך זכירות
גיאעת נפשך חון ועשורות

תרתמן

יעוז בדבר משוכח בראשו
וכל דבר אשר צריך ראייה

ואם נשמעו בסוף עצבך
עלי יושרו לבטול ריב מריבך

תרתמה

עשירינו הטוב כי תקפצו יד
הלא נחנו שדי מורה צרייכים

על טבות אשר אתם חיים
אלוי מטר ואתם העניים

תרתמט

עמיתך שאחבי בנפשו
ואומר לי קרובך לך עניתו

פריחתו בגיןامي ואבי
אשר יש רצוני הוא קרוביכי

תרתג

עשה כושך והכבד ואם יש
ואם תאמר אָתִי בוכות אבותי

לק אבותך מתי כבוד וכשרון
ודי ל' את יקר עמרם ותברון

תרתנא

עשירות על פני מי לא ידעה
ותשחק על פני יורעה ותש... .

... כיפיפה בקרים
... מלובשת צבעים

תרתנב

עשה לגבר בימים שאחבר
ואם תכבד במעשייך בחדרתו

במעשים בימים שאחבר
יהי לך רע במעשייך וגם לך

תתנג

וְחַשְׁבָּע בְּחִסְטוֹןְכֶנֶסֶת בְּקֻמִּין
יְהִי רָגֵל שְׁתָחָה יָין וְחוֹמֵץ

עֲשֵׂה טֻכָּה בְּעֵת חַמְצָא לְנֶפֶשׁ
עַל מָה זֶה יוֹחֵד אָדָם אֲשֶׁר לֹא

תתנד

וְאֶל תְּהֻעָה וְתְשָׁתָחָה יָין נְסִיכָם
בְּנֵי שְׁמֻעוֹן וּבְנֵי סְלוֹא נְסִיכָם

עַמְמִים אֶל יִסְתַּוְךְ בְּדָתֶם
בְּנֵסְכָו שְׁזַבְּכָה בַּת צָרָר יְפֹתְּחָי¹

תתנה

תְּהִי חֲבָר לְאִישׁ חַשִּׁיךְ וּרְבָתָה²
וְאֶל תְּקָנָה אֲשֶׁר בּוֹ מָוֵם וְדָבָר

עוֹבֵד שֶׁלֶשׁ יְבוֹרֵךְ מִסְתְּחָרֶךְ² אֶל
וְחַשּׁוּב מַעַט שָׁכָר בְּמַסְחָר

תתנו

תְּהִי גָּנָּפָה לְמַעַן הַגְּבָרִים
וְנָשִׁים לְעֹשָׂה אַבְּלָל וּשְׁוֹרִים

עוֹורָא אֲחִים וְאֶל תְּשִׁבְךְ לְךְ פָּנִים
לְגָנָּפָה אוֹ לְעוֹרָה הַמִּצְוֹרִים

תתנו

וְעַשְׂרֵה עִם עֲנִיּוֹת לְבּוֹ עֲנִיּוֹת
וְחַשְׁפֵּל לְטוּב לְבּוֹ קֻמוֹמִוֹת
וְחַנְלָה עַל קְשִׁי לְבּוֹ אֲכוֹרוֹיוֹת
וְהַשְׁתְּבָל בְּכָל עֲתִים פְּתִיחָות

עֲנִיּוֹת לְעַשְׂרֵי לְבּוֹ עִשְׂרוֹת
וְהַנְּשֵׁא לְרָע לְבּוֹ יְרִודה
וְחַכְמָה מְבָלִי עַתָּה כְּסִילָה
וַיְשַׁעַתְּמָה תְּהֻולָּל בְּמַפְתִּיחָות

תתנה

וְשִׁמְרֵךְ אֶת בְּרִיתָתֶם סְחוֹרָה
וְהַמְשֵׁךְ אֶלְיָהָה מַעַלְתָה יְתָרָה
וּיְוֹסֵף בְּנֶפֶשׁוֹ הַקְרָה
יְהִי קַוְצָר מָקוֹם אֶחָד עֲשָׂרָה

עֲבֹודָתָךְ לְרָעָךְ שְׁרָה
וְהַתְּקָרֵב לְלִבְתָּהָם תְּבָנוֹה
תְּהִנָּה תְּדָה לְאִישׁ עֲשָׁה לְךְ טָב
וּוּרָע בָּאָרֶץ הַשְּׁמָנָה

תתנט

וְהַקְיָן תְּעַשֵּׂה גָּנוֹמָה עֲרַבָּה
יְהִי שָׁוֹכֵב בְּצָנַת קֹר בְּטָוּבָה
אֲשֶׁר מְנֻהָה תְּהִי אַרְצָיו עֹזֶבֶת
וּמְעָרָה יִשּׁוּעָת אֶל קְרוּבָה
וְהַרְצָיוֹן בָּמָה יִבָּא נְדָבָה

עַמְירָה תָּאַרְיךְ לְאִישׁ יִשְׁבָה
וְרָאשׁ יִתְּהַמֵּם בָּאוֹר שְׁרָב בְּחַוּרָף
וְהַוָּן יִמְצָא בָּעִיר נְכָרִית וַיְשַׁׁוב
וְצָרָה מְאַשְּׁר נֹהֶר דְּרוֹקָה
וְהַיאָן בָּמָה לֹא בָּא נְכָלָה

¹ נ"ל וְנֶפֶתוֹ.

² נ' פְּתַחְךָ.

³ מְלָשָׁן בְּנֶשֶׁךְ וּ[בְ]מְרַבִּית (וַיִּקְרָא כ"ה ל"ג).

בן משלוי**תרטט**

יעוד ראשים	ונאום חלק	הצור אישים	עפרת נשים
שונוינו חשים	עשיר בקר	אותו ולבית	ובDEL קזים

תרטטא

לי יספרוד	חיי ובמוותי	אותה בימי	עווב נוכל
בא לרופוד	מוותי ביום	טוש אותו יומם	תן לי אח ר

תרטטב

תראה אשר יהיה באחריותו	עזה בלי אזה בראש דבר
טובה לנפים לכוסותנו	ולתאה על כל דבר עזה

תרטטג

דרכו ובחרורך תהי נעלם	עד יעBOR זעם שטה מעלה
לקראת פני שטף ואם ישלם	מי זה אשר יורה לאיש מקום

תרטטד

ובשות יחי נכון כמורן ומרכבה	עבד בבבו יכשר למעשה ומצבת
ראשה ליהקיאה בארץ במקבת	עבד כמו יתר נוכנה להכות את

תרטטה

יאמר אנוש לו רעיון ושלם גמולחם	ערין יחש טוב מטיבים למן לא
טובם בבטי טובים להמעיט פועליהם	אר אחורי מותם יspark וויסיף על
יגיד בצדך ואמונה נדיבותם	ולשון מתי יושר בפחים ובמות

תרטטו

בצראה והאמן במוסחר ותמצוא און	עוזר רעך בצר ותמצא לך עוזרים
בבטחה והנצל בבוא שוד וקול שאון	היה חם וסר מרע ומואס בריב חשב

תרטטו

לבשר ארומה באשר לה בתוכ אדו	ענן הגשמי בעלהו בקהל ירום
שחוק יעלין שואל בטרם שוב ידו	ועל פי אשר נדבה

תרטטח

מאצלך מרבית מונו וטוביו	עורחה ואל תישן לאויב ואם יש
אם ישבכו על אור יכbo להבוי	כى הוא כמים רותחים אור ואולם

בן משלי**תרטט**

הכל לנותן לבתמונה לחמה עין.
בער ובין חי בחמה עצמה
עת תחוה בער חננו אל הון
כى אין בעולמך פרות בין חי

תרטע

אללה במקהלה רמית מערדים
תפול במכורתו עדת מושרים
ען יחשוב על נקי כף אם לא
אם הוא יכם עליו חברו הוא עת

תרטיא

עמיתין ערום כי אין בערבה תרים
שפלים וערמה את מרים תשפיל
בערמה וירכב איש עלי גב הפל
וישלים לשון אפהה ללחוש נבון

תרטעב

אללה אשר פסלן חרשות מן
תשאדור וען ארן באופן חסכון
בשם טוב ומאיין מום ודופי חשבון
דרכו ברוב יוען במלכות יכון

תרטעג

עת לא למשכילים פני ודבר כמו
שםיש יארון מעשות יתמהקהו
יבונ עשותם לא אויע עושים יהו
ובעת אשר תוכן עצמן על אשר

תרטעד

עונה לוועם במאמרות חלוקות
שיחיו לרצון חרון זעקיין מסקיבות
מיים חלקים שאון יקורח מכבים
כאש אשר בערה זביבר יקורח

תרטעה

עת תאזה ואמת בר יידבן
חלב שאל בעבור הנבונה
אויה נעורה ותאהו ישנה
ונגפין סתריו מואד כי בתוכו

תרטעו

וּבְנֵדֶךְ	עָשָׂה
בְּעֵת הַוָּא דָךְ	הִיָּה
פָּתָח יְדֵךְ	וְאַמְנַעַ	בַּיּוֹם יְרַחֲקָה וּקְרַבְתָּהוּ

בן משלִי**תרתען**

כפי יכלך בעת מישלך	ואל תרע גמול רשע	כמו תוכל ולא תשיב	עשה טובה ולא תרשע
-----------------------	---------------------	----------------------	----------------------

תרתעה

וחק השלים אשר יכלמים	והקם דת וסור מהטמא	ודבר טוב במטחרים	עמור בברית וכור מוחטא
-------------------------	-----------------------	---------------------	--------------------------

תרתעט

כדי ארבה ואל חאה לפי יכבה פרי הרבה	ואל תעש בכל דבר בשמון זך פרי מישוא	כדי צורך לאח קרב אשר נמלא אמירוי עין	עשה טובה ואל תשמע ודע כי נר וישברו
---	---	---	---

תרתפֶּט

רכוש תשוב מקום ישב	ומלא מיד ברחקו מיד	וחוירק מלא דישא	עוז ביתך כמו שדה
-----------------------	-----------------------	--------------------	---------------------

תרתפָּא

וקנינות לטנתנות	עשירות הון ולא הוציאר	לק טוב מין עשותו הון	עשירות לב וחור איש ביד
--------------------	--------------------------	-------------------------	---------------------------

תרתפֶּבֶב

זה בעת אל מעט טיט ונזוצה גם בוה יש להזים מרוץיה	עת לכל מעשה ¹ ואם נבי- עין.	זה למכת דברה רפואה והורד איש ביד
--	---	-------------------------------------

תרתפֶּג

הון ועת יעללה נסוכים בכתב על לשון מלכים	עת אחים כי בעט יקובץ אל שרה ועת ידבר
--	---

תרתפֶּד

כוי בך מלאה ימיini אללה כל גביר לשוני	עת אני חסדר אספר הון וככבוד ועל לשונך
--	--

¹ נ. נטענה.

רנה

בן משלִי

תתפה

חונו וַיַּכְפֵּל
רעו וַיַּשְׁפֵּל

עָנוֹ אֲשֶׁר יִכְבֶּד
וַסִּיף לִכְבֶּד אֶת

תתפו

פִיהו אֲשֶׁר שׁוֹפֵךְ
הַפְּךָ בְּמַתְהָפֵךְ

עַל הַכְּסִיל דָבְרֵי
עָדרִים וּמְעֻשֵּׂי מַתָּה

תתפו

יּוֹם רֵעַ וּטוֹב עַמְקָה
אַתָּה וְלֹא מַמְקָה
יִקְרַב בַּיּוֹם זָעַמָּךְ
בִּיתְךָ בָּעֵת יְמָךְ

עַמְקָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
וַיִּרְקַּח יְדֵיךְ
וּקְרוּב בְּשֶׁرֶךְ מֵי
וּבְנֵךְ אֲשֶׁר יִבְנֶה

ימעל

תתפה

פָה,
וְלֹבוֹ עַד אֲשֶׁר יִבְרַח בְּגַרְגָּה
מִכּוֹבֵד הוּא וְמַצֵּיר אֶם נְקוֹה

פָנֵי הַלְּךָ אֲשֶׁר יִבָּא לְבִתְחָן
וְאַחֲרֵיכֶן בְּמַצְעָה בִּיתְחָן אֶם

תתפלט

ט וּירְפָא וְלֹא יַבְאֵש בְּחַוְפָה
בְּמַלְחָעַת יְהִי מְלָא בְּרָמָה

פֵלֵח בָשָׂר אֲשֶׁר תּוֹתֵיר בְּמַלְחָה
וְלֹא יִחְומֵם וְאַזְין יְכוֹלֵל לְרָפָא

תתצ

ע מעוררת רננים בְּסֶלֶעִים
וְיחַפּוֹר תָּוךְ מְצֻולָּתוֹ בְּקִיעִים

פָעִים יִשְׁאַמֵּת כָּאוֹר נְכוֹנָה
וְהַבְּרִיךְ יְעוֹרֵר מְשֻׁבְרֵי יָם

תתצא

ל וְצַד קְרַשׁ לְרָאוֹ לוֹ יְשֻׁלָּב
כָּלֵב האָמָלָא חַהִי כֵּי אֶם בְּחַלְבָה

פָנֵי אָדָם מְשֻׁלְבִּים לְלֹבָן
וּמוֹבֵל לֵב לֹא תַּהֲיֵי כֵּי אֶם לְעֵשֵׂר

תתצב

ט אֲשֶׁר קְרַבּוּ וּוַתְּקַרְבּוּ רְחוּקִים
יְהִי נּוֹפֵל בְּתוֹךְ מִים עֲמֹקִים
וְזַהֲרֵךְ

פָעִים יִרְחַקּוּ מִמֶּנּוּ חֲפֹצִים
וְזַהֲרֵךְ אֲשֶׁר פְּרָסָה מְכָסִים

בן משלוי

תרצג

באלתו נחורי אב מעשן
ופעם תעשה אפר לדשן

פרי חכם מישוש אביו ויש בן
כמו אש תעה נרות להאריך

תרצער

ואל צוה לחשיב האבדה
ביום אצלך פליאה מתחודרה

פליאות דת אבדות לנובנים
ואיך תתמוך אברוחך בנפשך

תרצזה

נבלום עת מצואו הוں יעלזoon
ברקים מפני מטר יריצון

פני נדיב בעת מתן כשמחת
וכן עבים בהכבדם להמתיר

תרצזו

ויעמיקו עשרה רעה וורה
שנוא הולך עלי דרך ישירה

פְּרִיצִים יָעַרְיוּמוּ סֹור בְּסֶרֶה
וועה¹ מִפְּרִיצּוֹתָם וּרְשֻׁעָם

תרצזו

פָא.
עשיר והוננו הועבר כעב
רעב ונצל מן ידי רעב

פת קח לך מיר אשר היה
לא מן ידי עשיר אשר היה

תרצזה

רעיים ותפלט בבוא רעות
כֵי כל תפישת יד באצבעות

פלט בנהך מן ידי רעה
שיםם באצבעות אתה יד

תרצטט

בחוט ואם רעכו ילייך
קרך בפה כי אם בידיך

פיק אשר שאל חפוף אותו
כי לא יהיה סר ממך רעב

תרתק

פָא.

פליאה בלב אדים צפונה ומדברי
לשונו בינתך תגלח פליאתו
ספר אשר נכתב

תרתקא

פעלים נהוגים בין אנשים ולא ישרו
ואולם עליהם עם עם נועצו יתר
ברוגב עלי סומו ידבר לרגלי סור
ומוחור קחלה לאכלו בעבור אחד

¹ נ' רעה.

בן משלי**תתקב**

בעזה וחולפה עצה בזאת חופר
לקוסס בשניים ולחקע¹ בקול שופר

פיצה לאשר יין חכרו בעת אחת
הייש לעשות מעשים שניהם ביחד או

תתקג

כחך לא יטולטל يوم סערה תניעהו
ירימו פאר כמעט ויבנו לרעהו

פאר בא לבן אבות ולא רם לבבו בו
וכקש מעט רוח ינדו בליל

תתקד

פה.

לרבץך	שנון שובך	שאון פירוד	פרי סובלך
חפוץ	משוש מוצאך	להתעשר	וסוף טרחך

תתקה

לק קשת	יהיו דורך	בטרם צר	פתח אשפחה
חויה רשות	בטרם תדי	תמיוק רגאל	ומרחוק
ותלבושת	עשה לך סות	בטרם קור	ובימי חום
ומחרשת	תכוון את ²	זמנן חריש	ועוד לא בא
ביבשת	ואל תורע	בקום עין	וקום וורע
נסיל בשחת	ויקצור הד'	בליט יפות	ותקשור שי

ה

תתקו

ובמלוכה	לק ברכוש	זמנן ישחק	פרוץ עת הד'
ובמוכנה	בחוך צרה	לק בואה	ויום יבכה

תתקז

בלבו נח	ומפעלו	אלוי מورو	פני נער
אשר ייח	ומניה	כמו יعش	והוא עשה

תתקח

להרגיעו	מעלהתיך	חמהר על	פועלתך
ובא רעו	יעבור(?) בו אל	... וهم	בָּם אתה

¹ כ' ותקען.

² מלשין חרבותם לאותים (ישעה ב', ד').

בן משל'**תתקטט**

בתוך לבו	כאב עוני	עני יסבול	פצעה הד'
אשר יש בו	לבד רמה	בבד חומין	ולא יעמדו

תתקי

בפרק רקסם	למְזֻחָּתָמוֹ	חויקו טוב	מתאים י'
לנגדם קם	והאויב	ככוב בטח	והמה יש'

תתקיא

פה.

בחוון וירים קולו	פי העשירות ירין
טובל בשיון רגלו	שוכן בערי זית ¹

ומיישרים**תתקיב**

צדיק.	צדקה יש בפרנס פת לרעב
ודומה לה לחוק יד במלוא	ונחם את מתי אבל ולכת
אחרוי מות ואל נוכח במרוחה	

תתקין

בצחوت לאשר קרע ורמאו	צחוק יש בבכי עתים ודבר
כנוח על יפיפה חח וכומו	ומעדת את אמת בשוא בעתו

תתקיד

וציר לא יעבור על פה כויה	צוחה תאריך בלב אגיה
ואחר דברו מכח טריה	ויש מכאוב רפואתו בדרבר

תתקטו

בעינים ובן אדם בלשון	צבי נמלט ברגליים וצפור
וינקש פקחות בת ואישון	ויתפרש את רגל ואיש פה

תתקטו

ואל תש שעני מעשים בפרק	צאה למלאכתך צא ומחר
... מהמחשבות לבך רק	אל חשוב בלבך ...

¹ נ' בהר זיתים.

בן משלוי**תתקין**

כבר היה לאיש אחר ויה'ה
לبن ערוב ואין אוצר לאירועה
צבור כחול רכוש חמהה מכובד
ושב מאין יגעה אין טרף

תתקיה

מן על ים מצוא יסוב ויגבור
זהב אופיר וישראל את צורן מор
צבא על שׂוּרִיק ים מצוא כי
ויעל הום עפר עלי גב

תתקית

שפלוות תעלה אותן למרום
בקון בעוף יהו לך ים ודורם
ויהמוניה אָרֹג בגד לערום
באותיות זמן אָחוֹז ופְרוֹם
צניעות תעשה לך שם בגלי
ושיש במעט יהי לך רב וגילה
בטה במעבה גלד לחיה
והתרצה בסות פְרוֹם ותאחוֹן

תתקב

לשונך חאלים את פי מגדרך
וחרב יעריך כל מרדך
צעק ירבו מניאיך וחדר
אסף את מרום לבב וקנאה

תתקבא

ואל תשב ותבחר מות נדיבים
שפוך דמו באגן מוחבים
צעדר על בְּמַתִּיעַ הר מפנֵי מות
ומה יוועל לאיש צופה באחרית

תתקגב

יפיפה בצחצ'ר שיש ובית סיד
ובית מרות בגין עدن לחסיד
צלה מדבר וים עד שתאריש
יפת תאר באור היום לחולה

תתקגב

מהרה אין אני צרייך לתבשיל
לקוברע עז אשר חכרות בכשיל
צלה מה חביבני והבא
וקושש קש ותחתם לי והבן

תתקבר

לעת זרחם ועל חק נאספים
באן מישליך ואני מביא נוגפים
צאא מרים אשר עמדו עלי חק
על בו ות

בן משלוי

תרתקבה

ואורוועי יפת תאר עצדות
ואין צורך בשעה שמן להורות

צדדות תעריה רעהה במראה
וחכחות יהודון סותרי שוק

תרתקבו

בנחת בן ווּהַקְשֵׁה עֲנוֹנוֹ
במסרכו לאט ימרות זקנו

צנה ורוך למתකשה והורות
אשר לא תחמלו ידו וימשוך

תרתקבו

רעיב להם אוכל כל רע וטמא
וישך נעלן יחף בגומא

צמא מים שתה כל מר ותפל
בקרע יאזור כואב חלציו

תרתקבה

למניע צירות בסלעים
עליו יועץ ברעה למראשם
ורע כומעה רשות רשותם

צורך יכאי בנטלו אך כאבו
ומקצת רע עלי פרע ורובי
וטוב ממעשה טובה מטיבה

תרתקבט

צדיין.

צראה מביאה את יונן לב וגון לא
אם לא תחוק את לבב בצראה הו
יעש בגופך פי שנים בצרתך

תרתקל

נמצא במדרש רב ללבב אשר חרד
או נדר בסילות לב אליו נעה לבב

ציד בחפש בא וישב והיושר
רוכב בסילות לב אליו נעה לבב

תרתקלא

שיזחו ולא העביר בשפה אשר חשב
ngeל ואל פה אחורי יעבור לא שב

צפן בפיו משפטו חכם לבב
רוכב איש בפה מתוק ואם יעבור שפה

תרתקלב

צדיין.

רים אל מקומות אדוניהם וינחו
טה מעבדים ועבדיהם וישתו
ונטוש מרוי כי מרוי יושב אדונים למך

תרתקלג

... עצם
נבחר בשדר פר אשר סובך עלי עצם
צומד יישר לב קשי לבב . . .
נבחר קשי לב אשר . . .

רלא

בן משלוי

תתקלד

צוקחת אמונה עלי קרת אבוי לאשר
שםם אפלה בשקריהם לאור בקר
לזו וקרו אמת שקר מתי שקר
אבי לשמיים אמת זכה לשקר ואם

תתקלה (א)¹

אדם חכם לבב בתקלו וקרו
מיilio כפי סכל ומוציא דבות
ולשון מלא חכמה אשר לא הזכיר

תתקלה (ב)

זדים ובশמו צדקה הכהן
ולבב אמת בפגוש קדושים ישבע
כיא שבקנה לבב אשר זו בפוגוש
כיא האדמה באנשים תשב

תתקלו

צלהה בלב אויב בבוא יום איידי
שמחה בתוך נפשו ופניו בוכה
צעיף עלי פנים וערווה עריה
ומרי בחוץ חדר ובושות ברחוב

תתקלו

צוהר להביא אור במחשך נפהח
ולוים אסוף דגן עמל החורש
ולאחריו מות עשות טוב שמואר

תתקלה

צפה בעין לבב ורעהך מעלה
אישים והשיג כל במעלתו בלבד
ראי היותו מגברים עבר
יש איש אשר נראה שפל קומה והוא

תתקלט

צדייק,
צפונ סוד איש וסודך אל
במחוסום פה לאיש חיים וכמה שי-
כמו גלה תגלה לו וכמה שי-
כלה מלאה

תתקם

צחק עת בוא מהומה או
ובא כפן עבר נגף
עמור אופן זמן יקום
למונע לא וגם לא י-

¹ אמר הכותב הצער דוד: יש לחויר שבכחבי' הבית השני של ס"י תתקלה"ה (א) נמצא במקום הבית הראשון של ס"י תתקלה"ה (ב). ולהיפך, הבית הראשון של ס"י תתקלה"ה (ב) נמצא במקום הבית השני של ס"י תתקלה"ה (א). ואני בענויות שניתתי את מקומותם לפי המובן והחרוזים ולפי סדר הבתים הראשונים בהם מתחילה באות צ'.

בן משל**תתקמָא**

צדיק.

... לְשֵׁם טוֹב לְתַתָּה
תתקמֶב
 על שׂוֹחׂ וּחֵיל פִּנְבָּתָה
 כָּלָה קָרוּבָה לִמְרַבָּה

צָעוֹה
תתקמֶג
 שְׁפַּטְן בְּתַנּוּר לוֹחֵב
 לֹא יָעוֹב לוֹ אֹוָחֵב

צָעוֹה בְּכָה וּרוֹחָף
 הַשּׁעַ מַעַט לוֹ לְמַעַן

צָעוֹה
תתקמֶד
 נְכוֹן אֲשֶׁר לֹא יְכַלָּה
 חֶדֶש לְעֵד לֹא יְבַלָּה

צָדִיק בְּלֵב כָּל אִישׁ לוֹ
 כִּי דָבָרָה בְּצָרָקָה

צָדִיק כְּמוֹ יְרֵחָ
 סָלָה וּחְסָד שְׁמִישָׁ

תתקמֶנ

שְׁפַּטְן בְּתַנּוּר לוֹחֵב
 לֹא יָעוֹב לוֹ אֹוָחֵב

צָדִיק בְּלֵב כָּל אִישׁ לוֹ
 כִּי דָבָרָה בְּצָרָקָה

תתקמֶר

נְכוֹן אֲשֶׁר לֹא יְכַלָּה
 חֶדֶש לְעֵד לֹא יְבַלָּה

צָדִיק כְּמוֹ יְרֵחָ
 סָלָה וּחְסָד שְׁמִישָׁ

תתקמֶה

יּוֹם יְשָׁלָאָם מִין
 אִם אֵין בָּגְבוּ אַמְּיוֹן

צָהָל בְּעֻזּוּ סָסָם
 מָה יִعְשֶׂה בּוֹ הַסּוּם

תתקמֶו

צָדִיק.
 הוּא לִי בְּאָזְן מְשַׁאֲלָה (?)
 עַינֵּנוּ יְפַלֵּלוּ

צָפֵן מִשְׁנָאֵי בִּי
 אִם לֹא יִמְלַל פַּיּוּ

תתקמֶו

רָאוּי לְהַתְחַלֵּל
 דָּרְכוֹ לְהַתְחַולֵּל
 יִהְיָה בָנָו זָלָל
 הַשְׁבָּא לְיִגְּלָל

צָוֹפָה לִיד נְבָל
 וְחַבְרָ מִהְזָלָם
 וְלָאָב אֲשֶׁר זָלָל
 בְּצָרוֹר אֲשֶׁר נְגָלָל

יְפָעֵל**תתקמֶח**

קוֹפָן.
 וְגַל בְּלֵב וּמִתְבָּב מְרַאָה בְּעֵינָן
 וְשָׁבְרוֹן כְּמוֹתָם אֵין לִין

קוֹנָה בּוֹשָׁם לְאָפִים בְּנוּעָר
 חָבֵר לוֹ בְּמוֹ יָן וּמִשְׁגָּה

בן משלוי**תתקנתם**

פ

...

קשי נוער סבול כי . . .

תתקן

אשר ארכו ושב תחת קלעים
ימיניהם והוں יקר ונעים

קרע ליל וריעות מקרבי אל
ובם (?) תקנה פלאים וחברים

תתקנא

והנה תאות לבך ואתך לך
וראשיתה ומצתה תשלה

קחה מן הפרי בכור לאכלה
כח את אחרית עצה וחומץ

תתקנב

ללחום וחנית לךם שניהם
ולבר כי שנייהם אורבים הם

קשות ייש לבת עין וקשת
וסוף אוחם והלחם ביצרך

תתקנג

ואין משלים ואין שלום לבניעם
אשר תשרע לבך מטיב בוגעים

קריב ישקוט במשלים ושלום
ואין אווז בר שולי הכלים

תתקנד

בעת יגבר והתחמיש ביווסף
לאיש נתן וכי אין כל לאוסף

קרא על יצרך קנות רשעים
והודע כף כי כל רכוש יש

תתקנה

חברים מארום ומפלשת
אשר רבתה בתוך ביתו נחשחת

קרובי לי ואם יש לי רבבה
חימאס את מעט זהב חכם לב

תתקנו

שארו ואoil עוכר קרובי
ביר יצק מקומה מוחבו

קרוב אדם קראו אל ברתו
ומה בצע לאיש ברת ימיןו

תתקנו

אשר ישמח בעת יתר בכבודו
אל מעללה ולגדולה חמדו
ומתחזוק להפיל מעמדו
... בעדו טוב החדריו
וכל איד בן דודו ודורו

קרוב אדם בעלימו ידיו
ויש קרוב בעת יעל קרובי
ומתאמי במצוותו להרסו
...

בן משלֵי**תרתקנה**

בְּלִיל להגות חכמה ורעה
וין ארץ בפיך ליל קרוועה

קרע חלון בְּבוֹתִיך ווורה
למען לְבָך יתפּור האגותך

תרתקנט

אלַי עת תחוֹז חַמְשׁוֹ בְּקוֹל רֶד
ולמְקוּלָל לְפָתוּחוֹ מְבוֹרָך

קרא שם שנואר אהוב וצورو
כמו תקרה לעור רב מאורים

תרתקם

ונמלט מגעור מוחפיר ומאיש
ומישאל יחשיך את אור פני איש

קנה חיל ותהי טוב ונכבד
חטوب לך כי תהי בוחר במשאל

תרתקסא

ואל תבייא לך אשה בסודך
אמונה לא תדבר לך בעודך

קנה חדר לנשיך ומסגר
ואל תצדיק אשר תאמר לך כי

תרתקסב

ולגדולות קרא את הגדולים
ומוערים והרב רב פעלים
ויתגאו ביום רמו שלפים
ויכנעו בהכדרם נבלם

קרא צער למשאלים צערדים
למען מעשי קטן קטנים
וישפל בעת ירום גבה לב
ויכבד בחכניו יקר לב

תרתקסג

אשר כל איש לשחק בה יהוה
אשר כל שוחרה יבכה וידוה

קרב דומה בראשו אל יפיפה
וסופיה בוקנה המאוסה

תרתקסד

שתה بي ואכול כי הנני נם
בטלי כל בקמה ניע זכנום

קבע את יום אשר יאמר לך קום
וליל אין לעשיר לא ירעה

תרתקסה

תק או לאסוד אוותך ברשותו
לבבר
כמו
ט לְבָך מ
ואל תרשמת בגין זכר יְלָדוֹ
ומגיע אליו מלכות בְּבָתו

קנה לך לב אשר לא יט לפטר
ורוך וקשה והחגעג במענה
ואל תרבה להתארח ושבת
ואל תרבה אנשים רבים וישראל
ואל תרdeg בלדות אשchner בת
למען יש אשר מורייש בנו לו

רלה

בן משלוי

תתקסנו

קוֹפֶּה.

כטף. דבר שלום לרעים ואור פנים
כטף פני עוף וחברה לנרגנים
קבל כל כטף שטים יקרות מזן
עווב שרים אין בעובם לך מוחסור

תתקסנו

בגעת נתיב מופר והוא לא הבינהו
מפרק לאיל ירע בטרם ידעתה
קטן בנחת יקירה כי לפניו אמת
חרדר פני גדול למן אשר גדל

תתקספת

כח את אשר תקח בשוקך ואל תקח
נושן ולשתחים אשר נושאנו הבהיר
יין אשר נישן מהרה לך ישbir
הרבי אשר יישנה כמו תאבת תכורות

תתקספת

יען בהון יוסף במתן ובנרייבות
נבל ושם לו יעשה בעשות טובות
KENIN יאמץ את שורה לבן אבות
ולשור בKENIN יעלה איש אשר אביו

תתקע

אם יעשה KENIN יועשר ולא יעשיר
יתן בעד ספר ויתן למן שיר
KENIN לבן נבל פעים יקלחו
קר לבן נבל יהיו אם אשר קנה

תתקעא

קוּבֵץ עלי הון לא יהי כמכבלן חון
מיין גמול עליו ולמעט עלי הון רב
זה ימעט בחברים וישמור מי
גמול מטביהם לו שלם בפי לבנו
כוי זה ילקט בר אנשים כאפרוחים
ימנע ולא יעשה להוטים ומוכחים
פני בחונו פן יצפה לד Achim
עםחת יקר להם בכבוד ובשבחים

תתקעב

קוֹפֶּה.

KENOT הון לישר טוב
חסדים לשם האל
למן בהון עשה
והרבבה בתגמולו
KENIN לרשע רע
למן
...
עווני לישר טוב
יקו לאל להורייש
בעדר ...
הרוג בעבור טרפו
למן בעוני י-
ונשבע ...
KENOT לרשע טוב
עווני לרשע טוב
ונשבע ...

בן משלִי**תרתקעג**

לשratio והאשה	אנשים אשר קרבו תשרת דבקה בעצים דבקום בה הדר אשכלהותיה	קץין עם יכבר את כגן אשר תטלחה
---------------	--	----------------------------------

תרתקעד

לפניו יפרון א-	פעולה אשר שרנו חרוניות פעולתו חסדייו ולא ביקרו ורכבו ויפעתו	קץין עם אשר יפר ומליך יושר ב-
----------------	--	----------------------------------

תרתקעה

קום ועשה מבלי פחד למען ^{קוף.} ימים למבצר ^{יען} חלךן מוקש
וורע ורוש מבלי עצלה והוחיל לאל ^{נתן} גשמי לזרע ורוח. לרשות

תרתקעו

קול רם ורב לאוילום בשעריהם ואיש
נבון בשכלו בשער ^{יאאלם} פיו ב...
חסר בשכל ירוםם קול ברב מ...
שלם בשכל ^{יהי} חסר במילם וכל

תרתקען

כח מחברך את אשר יראה לך ^{קוף.}
אל עליה בע במאוני מסה
וחמול עלי לך והניח לו
אל תעטום עלי אשר לא ישא

תרתקעה

קווצה במצוע בין תפריו קווצים
ושכב עלי ארין בלי מצועות
יען ילמוך דרכם מעות

תרתקעט

קוץ בנדוד אם יש אלהים עמר
וקוץ בנדוד אם יוצרך עזוב לך
... עני ... א שבלך
ישב בביתו זה ^{למצוא} עשר

תרתקפ

באי תורה	בלי שליט	קהלת מד
יראת אל	בלי שורש	כמו חורש
בלי אכברה	וגוף נשר	

בן משל'**תתקפה**

ולא תחרל ליום תדל	והפק בה וthon שמור	ואל תרע ימי עשרך	קנה חכמה תהי לך הור
----------------------	-----------------------	---------------------	------------------------

תתקפב

בכל שעה	תבונך ותכליך	קרא ספרי
בימים רעה	תבונתך חחציך	למען כי
בלא דעתך	כבודת איש גדול עמו	ואין בושת

תתקפנ

בקרכתו	ותצליה אשר הצלחה	קרב אל איש
ומראיתו	בעינייה במצליה	וסימנים
בגוףתו	ואין לו מום ברוב שכל	יהי יועץ
אהב אותו	וכל איש י-חפצו לו	יעשו

תתקפר

קוֹף	קוֹה וחויל כי למד
חיל אהדרית טובה תהי	סופו שחוק יהיו ואמ
ראשו בכוי עם קול נהי	

תתקפה

לבב אמרים נעמו	קרא באגרתו חכם
ישנה בגופות שללו	אם יש אבואה מהיות
זה היא בפנים נכלמו	או יש עלי מות גבר
دلלים נמתים ירמו	או אם למותים יש דמות

תתקפו

... ממק חכמה והיא	קצת
... הוא מה יהיה

תתקפנו

חכמי זמן טוב בעיטו	כמו ימי רעה ...
רעה בשכלם בסוטו	אנשי זמן רע כי בבואה
טוב בעטו וימאטו	למה עלי חכמי זמן
ימים אשר בם נעשו	שבל בני אדם כדי

בן משלוי**ודת****תתקפח**

ריש.

וְהַתִּיעַר בְּעֵם כָּלּוּ מַעֲזָר
בְּרֻעָת כִּי תְּבִיאָמוּ בְּצֹאָר

ראאה לרוב בעם רואוי נכונה
ואל תחתותך לך עצים נבראים

תתקפט

ראה מה טוב במראות רענֶך ו'
עשה ולדרבק שימו לנצח
בעת אין שם לאווער חלה
למען טוב ורע לא נסתרו שם

תתקצ

רצענן לעשות כל איש רצונך
וליהוות מאויים אהבתיך
ואין שלטון לך על תאזה
ואיך שליטה עלי אהבת אנסים

תתקצא

ראאה מה נפלאו שען וכoil
לוּה ווּה חַטּוֹבּוֹת יִשְׁאָטוֹן
וקניין זה כחרים לא ימוتون

תתקצב

ראאה זקן ירא האל בשבתו
בשער להגות אמריו תבונה
עליו משכיות אל שכינה
בפניו מפני משה קירינה¹

תתקצג

ראאה תמייד בעין לבך אשר נ-
עלם ממוקד מון היוצרים
עליו משכיות אל שכינה
... דים

תתקצד

רחוץ אישונך מפוך תנומה
... בקצת לשונו מי מלחה
למען יערב נומך בהקיין
תשתחה מבארך מי מנוחות

תתקצח

רווף על רגליך ודרוש במאי רוש
אשר ייטב לך ובפת חרבה
למען לא בלי עתק תהי מת

¹ מלשון כי קרן עור פניו (שמות ל"ד כ"ט).

תרתקצז

ודבת אהובו יוציא בשפה
ארוי לא יחמול על הטרפה

רחק מאיש אשר יעbor שארו
אם ימצעך יעש במעשהה

תרתקצז

וסורה ממוקם פחים ורשות
למתוקומם לעומת חין וקשת

רחק מריב ואלו אל תמהר
ואל העמוד בסקנה ומה טוב

תרתקצת

הפץיך ועל רגלי יגעה
ועל פי חרבק מציר תשועה
יהיה נמנוק והכנע כנעה
בבון יאיר בעסק הכריעיה

רכב עיפה¹ וחפש בנסיעה
ובקש על ידי סכון שררה
ואל תגבה על רעים זאת מך
ותהיה נשך עם הגבוחים

תרתקצט

ויסתרוں במתן יד החולמים
לק טוב מן יידיות הכסילים

רכוש אדם יגלה טוב פעליו
ושנאת זו חכם לבב ונכון

א

ורעיו ישמרו את מאמריו
ומפקרו פקידום על יצריו
והפכו לפניו ואחריו
יהי נבחן וטוב מכל עבריינו

ברחקי איש רחוקים מסתורי
ועל מעשיו בני ביתו לעדים
חוּשָׁב מוצאי שפטיך בכלב
ואל יתר אסרו חך ער

אא

רצון רעים אם חרחה לערעים
במו יצילך אל פמראעים

רצון צורך עשה לך ויעוז את
תבע ציולך מיד אלהים

אב

יתחוך באחריתו נבונך
עצרך לו למען האמיןך
אשר אין טוב לך בו את לשונך

רמייך בראשיתך חוכה
בר נוען משנאך קום והכו
ואם אין לך בשוא טוב איך תלמד

אנ

צרי על יד כנען לא יהי בא
ומות מאבוד כל חי ושובה

רפואה אין לארבעה ולחת
חליל חמודה ומכת הכסילות

¹ מלשון עווה שחר עיפה (עמוס ד' י"ג) שפי' חשוכה.

בן משלִי

אָרֶן

ריש.

נקראת במו קלה בסגירתה
לך מום אשר יש לך במסגרת

רגלך בני מפקה ועל שמק
ובעה אשר שעיה משחחת

אָהָרָן

ריש.

אל ריב בעל כרחך מעט קרב
בקר ונלחמים לעת ערב

ריבות נטוש אכז בעת חוכא
כיז לוחמים זכרים קרב ונלחמים

אָנָן

ריש.

את איש אשר שביל יהיו עמו
ויתר עלי שביל כסיל עמו

רצויה להנצל היהנו עוז
יען פתיות באשר השכיב

אָזָן

ריש.

וגביר יישגו באחבותו
ירצו אנשים במעלותו

רצויה בתוכם ראש יהו בעמו
כיז איש אשר הוא רצוי פעלים

אָחָז

ריש.

בهم יראו אל ירא כחשים
דלים ולא יעשוק אנשים

רב לך כבר שלטו קדרושים
יתון אשר לו לשואלים או

אָטָן

ריש.

ראשים לרשות נשאו אותה
אותך לכל איש מנשיאותך

ראשים במותך יש ועל שפה לך
כיז טוב ונעים שפלה עם נשיא

אָנִי

ריש.

רואיו ויראותו יתרה למרכבו
ויטיב בתקומו ויכאי בחליבו

רוכב כפיר רע מלכים יראווה
מלך כמו לבשן וכבשן למכערו

אָאָא

ריש.

בושים כמו דרומה בלבו ובן קשת
דבר אשר יביא בסופו ליד בושת

רואה רבר הקלים ובושה אחין פנים
יבחר אחין בושת עניות עלי מעשה

בן מישל'**אָבֶּב**

רוחש ללב משכיל דבריו ויתאמין
לתקון אשר יעש בלבו בלי גלות
תְּקִנָּם במחשבה בעת מעשה נחלות
כִּי כֹל פְּעֻלוֹת הַמְגֻלוֹת בְּטרֵם חָום

אָגֶג

ריש.

רכק מעצת מהיר	להшиб למען כי	נכואה במוועצה	אשר חומצח בשואר	רַחַק מַעֲצָת מַהִיר
שאל שב ואל תבזה	עצת הנערים כי	בסלע מקורמים	וממחשר בא אור	אָשָׁר חָמֵץ כְּשָׂאוֹר

אָדֶד

רַחַק מִאָחֵי לְצִוָּן	אשר כל פועלתו	לחלל בכל חזו	לְרַעַיּוֹ וְלַזְבוֹחַ	רַחַק מִאָחֵי לְצִוָּן
וַיַּרְעַם בְּמַפְעָלוֹ	לְרַעַיּוֹ וְמַדְבָּרוֹי	כָּכָל אֲשֶׁר לְנַשּׁׂור	מַלְוָמֵד וְלַנְבּוֹחַ	וַיַּרְעַם בְּמַפְעָלוֹ

אָטוֹ

רָאֵיה לְשׁוֹאֵל בָּרָךְ	חוותו בטוב פנים	שָׁאַלְוּ עַלְיוֹ מְזֻצָּאוֹ	חַפְצִים וְטֻוב יִפְעַז	רָאֵיה לְשׁוֹאֵל בָּרָךְ
כְּמוֹ יִשְׁבְּצִין הַעַזְנָה	רָאֵיה על פריו	רָאֵיה בְּטֻוב פְּנִים	ולֵב עַל מְצֹוא חַפְעַז	כְּמוֹ יִשְׁבְּצִין הַעַזְנָה

אָטוֹ

רָאֵה עצמן עבד	לעוישה לך טוביה	ובקש בחודרות לו	דרור מעבודתו	רָאֵה עצמן עבד
והוסיפה להודרות עוד	ויסופת להטיב לך	בטרם דָּרֹשֶׁךָ את	חסדו ואהבתו	והוסיפה להודרות עוד

אָזִין

ריש.

רַיִן אל עשותך את צדקה וטובה	כִּי טוֹב וְאֵין טוֹבה בְּטוֹבָה תָּאֹחוֹר
נקלה בכדור טובה אשר נדרחה מן	אתמול אליו אמש ומיום למהר

בן משלִי

אָיה

ריש.

עמו וְהַרְחֵךְ קֹל לְשֻׁבּוֹ יַעֲבֶךְ
פָּנִים יַקְרָבֶךְ כְּכָה לְעֵת הָעֵרֶב
כִּי כָל בְּנֵי אָדָם בְּפִיהָם חָרֶב

רָצֶחֶת אֲשֶׁר כַּעַם וְאֶל תְּרַקְּן
אֶל תְּעַלְוִין בְּנֶפֶול מִשְׁנָאָךְ בָּקָר
גַּם לֹא בְּהַקְטָל אָנוֹשֶׁ בְּלְשׁוֹנוֹ

אַיִתְ

וְסָמוֹךְ בְּנֵי אָדָם בְּךְ נִסְמָכִים
הָרָב וְעַלְיוֹן בְּמוֹתָךְ בְּוֹכִים

רְיעַם קְרָאוֹךְ לְעוֹרָה עַזְרָם
יְהִי בְּגִידְתָּךְ לְךְ נִסְפָּים

אָבָ

ריש.

וּבְכָל רֹוחֶה וְתִקְנָתָה עַזְבָּם
יְשָׁרָבָעַנְיָהוּ וּבְכָל שָׁאָזְבָּם

רָתַע אֲחֵי כַּעַם וְאֶפְעַל יְהִדָּיִוִי
דוֹמָה לְצָר עַזְנָה מִשְׁחָתִית לְכָל

אָבָא

מֵהֶם יִשְׁרַתּוּ גַם מַעַטְמָם יִשְׁפְּטוּ
כִּי אִם בְּמַשְׁבִּילִים וְאֶם הֵם מַעַטְמָוּ

אָבָבָ

ריש.

בְּלִיעָל בְּדִיר בְּנֵי הָדָר
בְּסִיל בְּעַל יְהִי לְהָדָר

רְכוּשׁ יִקְרָבָה וְאֶלְמָם הַמְּעַט
כִּי לֹא בְּרוּבָּד נִעְשָׂה הַמְּעַשָּׂה

אָבָבָגָן

ריש.

כְּסִיל מִפְזָן
לְקָחָפָן

רְכוּשׁ יִקְרָבָה וְיִתְחַבְּרָה
בְּזָוִי אִישִׁים בְּעַנְיָן

אָבָדָ

תְּחִי אָכָל
וְהַתְּאַבָּק ...

רָעָב בְּמַעַט ...
וְהַתְּאַבָּק ...

אָבָה

ריש.

וְאַתְּהָךְ לְרוֹפָא גַּם לֹא
בָּו וְעַשְׂוָתָה עַל טָבָבְעָלָוִי

רְפָאָךְ צָרִי תְּכַנְעָנִי
כִּי מַלְמָד לְהַוְיל בְּמוֹעָיל

אָכוֹן

וארכות אבל רום לעיש
המעוניים ואמץ כליש

רום ואל תעמוד בין שחקים
ונאץ לא כמו שור ופרד

אַמְּנָה

ריש.

וחוץ יאחוֹר סער
מוריש ורוב צער

רין סום ואם כחוש הוא
ונגידיב לבבו יתנו

אַבְּחָה

ריש.

על רוב מקום הממון
ונגעה וקול החמן
ויראה וכל טוב אמן
ובלתו יהי שמן

ראאה כי מקום השכל
ובמקום נכסים רעים
ושמה יהי שעשוע
שכל כי בשכל יש כל

אַבְּט

בבית איש מנסה לֵים
מגולה לאיש נסויים
כלי מערים נתנים
על נח עשרה מונים
בריבו על נרגנים
אשר יעשה לפניהם
שםה חיליו חונים
כמו כן פועל הבנים

רכוש צר וחילו לסוף
למען אשר באחרית
ונכסי כסיל נפתח אל
וחיכם לבב גנע
ויצדק בשחת חכם
ויפול בשער שופט
ובמקום אשר מלך נח
וכפעול אבי הבנים

וְדִין

אַל

שין.

ובוא וחדר פועלת אל תחזה
ונוביה ועישה מה שיזוה

שין.
שבב יעוז וקם ושב והלך
וירום וקרא ונוד ושבון נוית

אַלְאָה

ו

ושוב אל אוהבים אחר נרוֹת
ושבת אחרי הרבות עמידה
* ז

שביכה תערב אחר מעוף נום
ויטב מאכל אחר רעבון

בן משל

אלב

על שлом והפק מאויו
צפעים אין לך חפן בחיים

שכון בטה והשיא את חברך
ואם תשייא חברך על מאורת

אלג

הוראה את עצהם על בחינה
תהי עזה בפי סכל נתונה
תהי נמצאת לחיד בתבונת

שאל רבים ויאמרו לך עצהם
שאל משכיל וסכל כי פעמים
ותמצא לאיש פתי בעת לא

אלד

הפק מלוי בתוך לבך והכו
תקן נאם ואם אין נאמנו כן
וישאל בערו רע ושכח

שאל חכם ויאמר לך ואתה
וחיה בר תבונת לב לחפש
היש מביש כאיש בא ריב לידך

אלה

לנבל בכלוא שמה אסירה
בררכתו ליגנותו מארה

שאלחני היתן אל ברכה
השיבו לי יtan ושלח

אלו

הדרך יומ שאלה מגברים
גאון לבב וקלות הנערומים

שאל במעט ואל חפץ ושמרה
ואל חתרע לבחר חבלוז

אלז

השיבותם והشمעתם גערה
אשר לו יד ואין ידו קצראה
ייחוך אשר נפשך חסרה

שאלוך להעקביהם אנשים
ביום מחר ימלא את ידיהם
ומי יאמר התעטרך והכמה

אלח

אשר תעש יספר בעבורך
לך למה אלהיך יצרך
והעذر כי בפניך יקרך

שמור לך אשר בא לך ומכל
ועזה עם לבך עד יברך
ואל תכיש יקר פנים במשל

אלט

מורצתך بعد רב תעציכך
כמו לך לבבו עם לבך
בעת יך ועתים את עקבך
למחר מום ודופי יתנו לך

שםה במעט אשר נתן לך כי
ואל תשלה בעד חפץ אשר אין
ואל תבטוח בבער כי יאחו
ואל תרבה בני בית למן

אמָן

לְך שֶׁ שֵׁם טוֹב בַּפִּי אֲישִׁים מְשֻׁמִּים
לִמְרָחָק כָּרִיה הַבְּשָׂמִים

שָׁמָח כִּי רַבְּרוּ חֻמְדִים בָּךְ כִּי
לְשׁוֹן חֻמְדָה נָאשָׁה תַּהֲלֵךְ

אמָן

וַיִּשְׂם חַכְמָה וּמוֹעֵז מִנְתָּבוֹ
וּמִטוֹּבָה הַקִּיצוֹ מִשְׁנָתוֹ
הַסּוֹפֵר בְּנוֹדִיכִים פְּתַנְתָּנוֹ
יְהִי מִבְּאִישׁ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ

שְׁבוֹר אֶת לְבָךְ קְמַתְאָנְתוֹ
וְאַם יִשְׁן בְּכָל לְבִ מְנֻדְבָּה
וַיּוֹסֵם מִתְןֵי יְהִי מַגְדִּיל עַשְׂתָּה עַד
וְהַסְּרֵב בְּעַסְׁוֹ מִנְהָוּ בְּטַרְבָּם

אמָן

וּסְוָרָה מִמְּחוֹסֵר האַמְּנָה
תְּבּוֹנָה לְבִ אָנוֹשׁ מִמְּקָץ צְפָנָה

שְׁטָה מַאֲיָשׁ אֲשֶׁר יִמְרוֹד בְּרַעְיוֹ
וְעַם בַּעַל אַמְּנוֹנָה תְּחַשּׁוּבָה כִּי

אמָן

וְאַל תְּשִׁחְיֵת אֲהַבְּיוּ בְּפִשְׁעָה
וְהַשְׁקוֹתָה אַחֲרֵי נְטַעַר נְטִיעָה

שְׁקוֹד לְשֻׁמָּר כְּטוֹב פָּעֵל יְדִידָךְ
כְּמוֹ תְּשִׁקוֹד עַל סְקָל וְעַדָּה

אמָן

וְאַל תָּגַרְיל אֲשֶׁר חִיטִּיב בְּפִיכָה
בְּלִי טָרוֹחַ וּמְלָאוֹו שְׁפִיכָה

שְׁכָחָתָה אֲשֶׁר חָשָׁב בְּלֵבָךְ
וְאַם תְּעַשׁ כּוֹאָתָה תְּהִיא כְּשׁוֹפֵךְ

אמָן

לְטוֹב לְבָב לְבָב חֹותֶר שְׁתוֹחוֹ
תְּהִי עַיְשָׁה אֲשֶׁר יַבְּשֵׁשׁ עַשְׁוֹהוֹ

שְׁתָה יִין בְּמִדָּת טוֹב לְבָבְךָ
וְאַל תְּשַׁתָּה לְשִׁבְרָה בְּעַכְורָה לָאָ

אמָן

כְּפֹרֶשׁ פָּח לְגַדְרוֹ שָׁר וְדוֹאָגָּה
חוֹהָ טְרָפָו יְהִי נֹהָם וְשֹׁוֹאָגָּה

שְׁבָה עַד תְּהֹוהָ עֲרוֹת מְשֻׁנָּאִים
וְאַרְיָה נָח בְּעַד טְרָפָו וְעַת יָ

אמָן

וּמוֹשֵׁב הַחֲכָמִים שָׁוֹק לְתוֹרָה
מְחִיר נִמְצָא לְכָל אַכְן יִקְרָה

שְׁוּקִים יִשׁ לְכָל מִמְכָר וּקְנִין
וּבְשָׂוק סְוחָרִים רַבִּים וּבְשָׂוק

אמָן

כְּאַמְוֹ יְחִסָּה תִּמְדֵר בְּצַלָּה
וְאַם אַתְּ לֹא תְּהִי לְהָ מַיְיָה לָהּ

שְׁדָה אָדָם כְּמַנִּיקָתוֹ וְעִירָוֹ
חַמּוֹל עַל גּוֹפָךְ וְהַוָּה. לְנַפְשָׁךְ

בן משל

אמת

וקרוב את בשר אחיו יפלח
זה קרוב כמו ערוב משולח

שאר אוכל שאר קרוב בסתר
אמת כי זה שאר בבאר בחומר

אנ

ודם לבב יחלל או יענה
ברוש אדריר ולא יויק لكنה

שפֶל רוח בבואה רעה ישלם
כמו רוח תשרש או תשבר

אנא

יהי בונה ויש בונה מהולל
והבונה בהוללות יקולל

שני בונים בעלים איש בהשכל
אשר יבנה בשכל הוא יבורך

אנב

בכל רעות ובכמויות החשובים
וקנאת הקרוביים בקרוביים

שני רעים גדולים אין כמותם
גמולת אהובים מדרה במדחה

אנג

יתבק זה שתי ידו ווישן
והאש תעשה ניצין ועשן

שני אחיהם לאב נאים זריימט
זה נשבך הייש תמה בכואת

אנדר

ובו בטחו בל' מרמה ונכול
למלחמה ולא שב מפנוי כל

שנים יסמכו לבם בצורים
مفור הון לכל שואל ווורד

אנה

מאדר גם יתנו ריח כמוגמר
והם יחס בני טובים וחומר

שנים כל אשר יבלו יוטיבון
ונושנים מרוומים מחדרם

אנו

בחיתו וכל רמי לבבות
והתגרות בצר אמיין קרבות

שלשה יעשמו כל מסכין
סהר הים וחברת המלכים

אנו

להשיגם ומוי ישיג גדולות
ברית אחים ולסור מהתלוות

שלשה יגעו אישים גדולים
להרבות אהבת אישים ולשמור

אָנְחָה

בחוק יד ולא אויב במרומה
לשון רכה ויצר טוב וחכמה

שלשה לא יסרים ממקץ צר
ולא ימשו לזמן בהם ושיבה

אָנְטָה

חכם לבב יקלחו נבלים¹
ונכבד קלו אותנו נבלים

שלשה אין ברעתם ברעות
ווקן שחקו עליו ציריים

אָסָם

יה לבושת
שח לי ואחד
חכם מנכ'
ער איש קשת

שחקי נער
והקילתיו
לק מנער
מנער מ"

אָסָא

זוכה בהם
מוחיק בהם
אל לקחיהם
דברי חכמה
על לומדיהם

שלש הם כי
מדובר כל הד'
סוד אויב פ'
זה פיו בו גם
ודבר חכמה

אָסְבָּה

צדך ואם בו רע לנפשו בא
מרע אשר בא מנתיב טובה

שה כל דעביך רחמנא טב
בי טוב אשר בא מנתיב רע רב

אָסָג

תוריד אנוש אל שאל עמוקה
ירוש בוייה וכף ספוקה

שפלוות תעללה לאיש וגבות
ושחקן בסוף יעzieב ולעג

אָסָד

מדך ואחר קרע יריעה
אם אחריותה לך ידועה

שור ביריעה ורע הייש בה
ושקווד להחל בראש פעליה

אָסָה

שבכל ולב אמר עשה רע היה מורה
לא לך בני כי אם לשונאך יקרה

שבכל בעת ימנע מעשות רע הוא
למרות ברית שבל ולכת באות לב

בן משלוי**אַסְפּוֹן**

שים לבך כלא לסרוך ואל יותר

כל סוד לפה יצא וחובא לאונים

לחוץ בניד שפה ויהיה בר שמור
ארבע ולב אחד יירא פן יהי אמור

אַסְפּוֹן

שין.

שמור אהבת רעים ולך על נתיב לבות

אנשים למי נהר ונחל בחלכם את

עשה כאשר עש אשר אצורה דרכיו

חבריו עלי ישך ואל מה ופה לא את

אַסְפּוֹן

ואהדר אמת חפש
בשלום יהי צאתם
ומכח באחריותם
חרבות בלבותם

לדין וכל אחד
לשקרו לנצח
בלכם בסוף דבר
למען חרבות יש

שנים אשר באו
ואם יחפכו רישע
למען חרבות יש

אַסְטָט

שין.

שחת عمוקה נבונה לאחי שפלות
לכת עלי קשתמן רשות ורבנות
אכן לצופה בסוף טוב לבב דלות עם

אַעֲ

שכן אשר ראה וידע את טוב
תן לו יקר ימיך בטוב רעתך

אַעֲ

שמורה ברית רעים ואל חכירת בין
אין כל כריתות כרתך בברשותך

אַעֲבָ

שבל אשר נוצר בר יכון עם
כדמות מואר הנר בשמן יעל

אַעֲגָן

שיח לשון אוהב אשר יצא מן
ודבר לשון אדם אשר לא מלך

שבל אשר תקנה ותלמר למוד
ויקוד מדורות אש בשמן יעמדו

לבו יהי חי עם לבביعلمות
יצא בהגיעו לאוני ימות

בן משלֵי**אָעֶד**

שׁוֹן.

ערום ישחק בר ויראה לך לְבָנָו
תרצה ומרמה לחבר או לְבָנָו

שׁוֹנוֹא כִּסְיל פְּנַיו יַעֲרֹון בּוֹ וְהַ
שׁוֹנוֹ וַיַּרְאָה כִּי לְבָבָו לְךָ כְּמוֹ

אָעֶה

אין בו לך הוועל שפטיך אסוף
הוועיל לאיש בו רע יונבא בסוף

שִׁיחַק שְׁמֹור בְּלֵב וְעַל שִׁיחַ אֲשֶׁר
דוּכָר לְכָל דְּבָר מִגְּהָה לְבָב וְשָׁ

אָעָוָן

שׁוֹן.

אהב תחזה
לועלם זה
ומה שתד
ווחיך

שְׁמֹור אֹתָם
לְעוּלָם בָּא
שְׁמֹור חֻקָּךְ

אָעָוָן

וממחדריש
עתהו ריש
מתי שפה
וחכם י-

שְׁנַיִם נְפָרָה
בְּצֵל הַונְּרָב
כִּסְיל חֻסָּה

אָעֶה

ומעשה טוב
ועז רטוב
עשות חיל
בעז יבש

שְׁנַיִם יְכָרֵב
כְּכַשְׁן אָשָׁר
שְׁרוֹ לְכָל

אָעַט

לחובה לו ולא לוכות
ושרת בין ידי מלכות

שְׁנַיִם נְחַשְׁבוּ עַל אִישׁ
רַכְבָּן עַל בְּמַתִּי יָמִים

אָפָּה

אשר חסר מאור עינוי
ורעתו ברעינויו
יהי לעדר בעינויו
אשר בכדו שני אוני
דבר מוסר עלי פניו
לפניו מעות בניו

שְׁנַיִם עַוְרִים וְאַיִן מֵהֶם
אשר לא יהזה טבו
ודורש לחוזות מה לו
ויש חרשים ו אין מהם
אשר מאן שמעוע את
ומתעלם בעת הוגר

ה

אָפָּא

ולא מאיש אשר ירחיש
חטאיהם מאיש יחש

שְׁאַל מָאוֹשׁ אִמְתָּה עַצָּה
ולא תהישי למן רוב

בן משלוי

אַפְּבָן

יהו רכבים בעוזר
ואיביך אמריך

שמור פתחי דבריך
למען אהובך שכליך

אַפְּגָן

תחו שמור במו לילא
לבב הנואמו יחלח

שמור לילו ומכל צד
וסור מלו למען לו

אַפְּדָן

בחוכו שים במאסרת
לשונך המברברת
אלי משבר מההרתת

שמור פיך ומלהרך
ופתח לה בעתה על
כהרה עד מלאת ימים

אַפְּהָן

שחוק יסיר הדר פנים
תהי נחשב בליצנים

שחוק המעט למען כי
ואל תלעג למען לא

אַפְּוָן

רפואה היא מניעתו
מעוררת לרעתו

שאליה מנדיב לבב
ושאלתך חסר לבב

אַפְּנוֹן

ואחריה שמייתה
ואחריו לאחיזו אותה

שתיקה ראש לכל חכמה
ואחריה להפוך בה

אַפְּחָן

כנגלוות לו מסותרים
יגוני לב ומשברים
חריריך כשבורים
במוחעות במסטרים

שליח ירך בחברת מי
ומן חוצב לבבו מן
תהי מוצאו בהקין יום
ויהיק את כתות שכך

אַפְּטָן

ואל תבחר צמידתו
בחור אתה פרידתו
בצער נורעה מורייתו
אשר תלהה עמידתו
אשר אפסה יסודתו
למהר שב אליו דתו

שיטה מבית חסר לבב
ואם יבחר בחברתך
למען הוא ביום צרה
ובחברה כהר עקוב
ולישועה כמו מעוז
ואם נספר לך היום

אָצֵן

שִׁין

ישית ברכות יאמר
לראות ופריה יימר

שונה חלק מה פתוי
נצח בלעו מר תיפה

אָצַא

בכל נमבזה אני
אהיה מקורה עני
כבד מה שמוני
ארבה בסיל שחוני
להם אני לו שני
טובו לאיש מעוני

שה רשות לא תראוינו
אם בעונוה אלך
או אם אהו מתכבד
או אם לדבר בטוב
או אויל יתראה
אתני תמווחה ושאלול

אָצֵב

שִׁין

צדק אני דורש
ממן אני פורש

שה הון לבית בר
אם אין בר דרך

אָצֵג

שבוע וכפנ בר רבו ונס כפנ על שבען אופן
אם תעווה ישוב

אָצֵד

שליט אשר יחמוס עמו באש תכוה זריך בעב תורה
וגבר אשר שופט

יְגִיד

אָצֵה

תו.
נכונה היא אחוי אותה ותתחה
בגער ועשה מעשה כאריה

תנו.
תנה לך לתרותי ושור אם
שמע בסוס ורין צבוי וקבל

אָצֵן

ואל חמור במורען למשג'ה
וכל דבר אשר לבו מינעה

תחי ירך ברעים מוחוקת
ואל תשמע לאוון אח גדרופה

אָצֵן

לאחים ואבוד הלק תחיב
בעמיהם נחפק אוחב לאווב

חכונתך תיפח. טוב רעווין
והשמר בסור מהם למען

אָצָח

על שלחן ואם תאלל לבדור
ולתאותמים תהי מסת בפייך

תכה נפשך ברק אם תוחסוט מה
מוון אתר יהי בו די שנים

אָצָט

ויתר משארך תן לאחלה
וחון מהונך מתחוק בפלך

תנה כבוד וחדוד לשאר בשרכ
והוסיף עוד לכבר השכנים

אָקָ

וכל צרה תהי ממך רחואה
ותהיה נפשך אללו חשוכה

תהי צרת לבך בעבור אל
ואל תחשוך בלבד תורה אלהים

אָקָא

תהי מושג ברוב מרוץ יעוף
אשר לא יעשה יחווש בזעף

תהי מושג בנחת את אשר לא
בנימה תעשה בגוף בנחת

אָקָב

משלטה וחלך על נכונה
תהי שב על לבך בתלונה

תהי עזה ישרה על לבך
ואם תישר ותcob שברך לא

אָקָג

בלב עלי אני אבן עולם
ועל פיך בתוך לבי קסמים

חמור מה תעלים אם טוב ואם רע
בעיניך עלי לך מרגל

אָקָד

ובים וחדרוך במתויليل
לא ביאigua תעשה חיל

תליך במודבר לעשות קניין
כח כי לך מעשיך בל מרים

אָקָה

נותן באיש אין מעצור אותו
הונך בקנאת איש עלי אשתו

תנו מאשר יש לך ולא תהיה
ומגע ולא תהיה מקנא על

אָקָנו

אם ימנעו פרים בכל שנה
אם לא ייפחו במתנה

תקוב ותאור את עצי גנה
בן יעשו אישים לאיש לו הון

בן משלוי**אָקְנוֹ**

רב על משוש שועים בנדבთם
מיימי פניהם בעניות
עם הנדיבים על נתיניהם

חמצא משוש בְּלִי בנבלתו
ופאר נדרבי לב בשמרם את
וגודל נבלים איש אשר יריב

אָקְתָּה
תו.

אל בית תפלותו
ונוחו במדברו

לחכרת קצין עמו
תגדל מנוחת רן
ובכיתה מלכים תר

תרב גודלה סר
כפיל אשר שלו

אָקְטָן

מנעה חסרתו
יכוב מקורחו

במשפט למי אין לו
ברוכב אשר חשאב
מיימו ואם תחרל

תנן מאשר יש לך
כין בארכן יג'

אָקְנֵי
תו.

עליהם ולא תהיה
מהם ולא יהיה

עשות טוב ולא חיש
לשוחיו ויחיו מן
פלגיו והוא לא ישת

تلמוד לורדים לך
במעין אשר יועל

אָקְנֵיאָ

גדופת חביריך
פתחה ברברך

תחי עין יום איד
אדומה בעת תעבור
עליהם וכל און

תחי עין יום איד
פָּתַח בְּרַבְּרַךְ

אָקְרִיב

תו.

אתות ותנה הוקנים שמצו לחוות
מאל ואישים הנראת או הנשמע בזאת

תכלים נערם אשר הנערות עללה
עללה באחים וקננים ולא נבלמו

אָקְרִיגָּן

תו.

לא כל ומון תכשר מלאכה אחת
קליה ועת אחר מלאכת נחת

הבנייה זמנק שית מלאכתך יען
עת יבחרו אישים מלאכה חשאה

אָקְרִיד

תו.

ילד לטוב ופרי חטאה חובה
למה תבקש מאנשים טוביה

הרעו ותוחיל טוב דעה כי הטוב
היטיב יטבען לך ואם לא חיטיב

אָקְרִטוֹ

תו.

ובמעט מלא בתן ליד מתחככל
תבונה מצואת לאשר יתנצל

תבונה תשוה נרד מצחנת מת
ולכל אני מוצא תבונה אך אין

בֵּן מִשְׁלֵי**אַקְטוֹן**

וראשית מרוי באה עלי אונים
ולפה שמיorth גוף ולשפתיים
והרבות אכילה ראש חלי מעים
והכל ביום דין בא בכפ' מאונים

תחלה זנות לבב ראות עינים
ואשה פקורה על שמירת בית
והרבות הליכה אל גביר ראש כבוד
והרבות חקירה בין ידידים תפיר

אַקְיוֹן

כצפור ולב יצוק כמו אהן
ולא יחנה חנף בגין עדן

תבונה תהי נמצאת בגוף נורך
ולא תחנה אהוה בלב חנף

אַקְיוֹה

במשפט אשר יש לו חוק יתום
וחק אח לראש היה ומתהנתן

תשוה ברעך מום ודופי כי
ואלו נתנוו بلا משפט

אַקְיִט

מליצות כמו הרים בשיחים רכים
עכורים וימי הtribונה זכרים

תנה לבך אל פי חכמים תלמיד
ובינה כמו שטף אבל מי שטף

אַקְבָּ

ומעמד כבورو בו בחן הוננו
לנפשו ובו יעוז ביראת קונו

תחלה ילוד אדים ושמחת לבו
וביסור גדורות איזבו בעניות

אַקְבָּא

נתן לך וכמו אשר תנתן קבוץ
נתן בטובע עדי גוריון בביין

תן לענייך כברכת אל אשר
יאבר אשר יתן ולא יקנה כמו

אַקְבָּב

ותך במאונים ומהמורך בתה¹
לק מעשה כבשה אשר היהת לבת

תת את ידרותך למשתקל באחד
ישלח בשלו יד ולא יעש בש'

אַקְבָּג

וכל שכלו בפי עטו
עלת מלך בשרבתו

תבונה איש במכחכו
ויגע איש בעט אל מך

¹ פ"י מדה מלשון אלף[ס] בת יבל (מלכים א' ז' כ"ז).

אַקְבָּר

בתחכבות ורב נבל
ואל כל תואה יכל
ובא ושוב אליו אובל
וטוב מראה בלי שבל

תשועה בקרב תכוון
ומשביל יום יגע
ולב של בחתיפות
ומה טובה בגוף שמן

אַקְבָּה

אולם לפזר תשבות
גם אין לכייל הרבות

תקבוץ לך ולבך
אין בנדיבות מחסור

אַקְבָּו

ובצורך והנח אשבול
ומנען ואל תמנע כל
לא איש אמונה ינכול
שליש אשר בו תכל
דרדע ואחו כבל
כל או לנפש לשבל
וביד אליהם הכל

תוומו ותויתר שורק
ותנה והשאר דיריך
עשה בלי נבל כי
אתן לך סוף דבר
לא מלכובו חכם
כיז לא לד לחתת
על איש להכין דרכו

חו של ב"ע

אמר הכותב ראיותי לה比亚 הנה יחומי השלם הזה מי הוא זה ואיזה הוא כפי מה שמצותי בספר יסוד עולם¹.

בשנת ארבעה אלפים ותשעה"ה לביריאת עולם נפטר לבית עולמו הרב ר' חנוך אשר נחמנה לראש במדינת קרייטב"² ה' אחר פטירת אביו הרב ר' משה אשר פראוותו בני העיר הנזכרת ושמו לראש עליהם על מעשה דפשו להו טבויות וזה היה בזמן רב שדרירא גאון והוא ר' שמואל הלי וזה אביו של הנגיד רב יהוסף שקבץ

¹ (ע"י) ספר יסוד עולם לר' יצחק [בן יוסף] היהודי, ברלין תקל"ג, דף פ"ה ע"ב, בקטת שניים).

שחבר השירים הללו היה מתלמי ר' חנוך הוה והוא איש משכיל עד מאד ובקי בכל חכמה מהיר בלשון הישמעאלים וכתיבתם ורבבי חירותם ומתחילה היה איש רוכב מפנסים עצמו בדוחק והלך מקרטבה למלכה והכיר בו סופר המלך וראה אותו איש חמדות ונבען דבר ודבר עלו אל המלך חידיה מלך פלשתים והמלך כשראה טוב טumo וחכמתומנה אותו על ביתו להיות שר צבאו ומושל בכל אשר לו וויה שולח עמו שר היילו וויא וא הצלחה בכל דבריו ויצא טבעו בכל העולם והיה איש חסיד וענו עד מאד וכמה טובות עשה עם ישראל ושמו הולך בכל ספרד ובאפריקה"ה וארים שנער ומצרים וארים ישראל וכל ארצות המערב והיה מנהגה מנכסיו לכל לימודי תורה בכל מקומות מושבותיהם ונפטר בשיבת טובה ושם טוב בשנת ד' אלף תחתטו לבריה וישב על כסאו הנגיד רב יהוסף בנו בתורו נחמד ונעים ולא חסר מכל מדרות אביו כלום אלא שגנה לבו ברוב עשרו וחכמו גודלו והיה מתחנשא על השרים והסגנים וקנאו בו ועמדו עליו והרגו הוו והוא קhalb גראנטה עמו ביום שבת ט' לתקבת ד' אלף תחתכו"ה וכל ישראל עשו להם אבל גדול ומספר בכד הש' ית' ינקום דמיים ויאמר די לזרות עמו ישראל אמן וכפי זה נחמונה ר' יהוסף הנגיד ז"ל לשדר בן י"ט שנים וויה אח"ב י" שנים. כי הוא נולד ביום י"א לתשרי משנה ד' אלף ותשצ"ו לבריה.

השלמתי אני חם בן יחייא בכם מה"ר גדריה כתיבת הספר הלה ביום י"ג חמשו משנה של"ח لكم את אלה הנביא לייצהה בתבאיו לי לשמי להתעלם בנוועם מאמרי ושיריו ומיריו וביפוי מוסרייו.